

GONIEC KRAKOWSKI

Redakcja i Administracja
Kraków, ul. Dunajewskiego Nr. 7.
Telefon 2502. — P.K.O. Nr. 140.011.

40M

W kioskach na dworcach kolejowych 45 mk. — Prenumerata wynosi w Krakowie miesięcznie mk 1200, z odnośzeniem do domu mk 1300, zamiejscowa mk 1300, zagranicą mk 1.600.

BEZPARTYJNY DZIENNIK ILUSTROWANY

Nr. 181. — Rok V.

Kraków, czwartek 6 lipca 1922 r.

Red. naczelny KRZYWY ANTONI

60 dol. DO ARGENTYNY i BRAZYLII 60 dol.

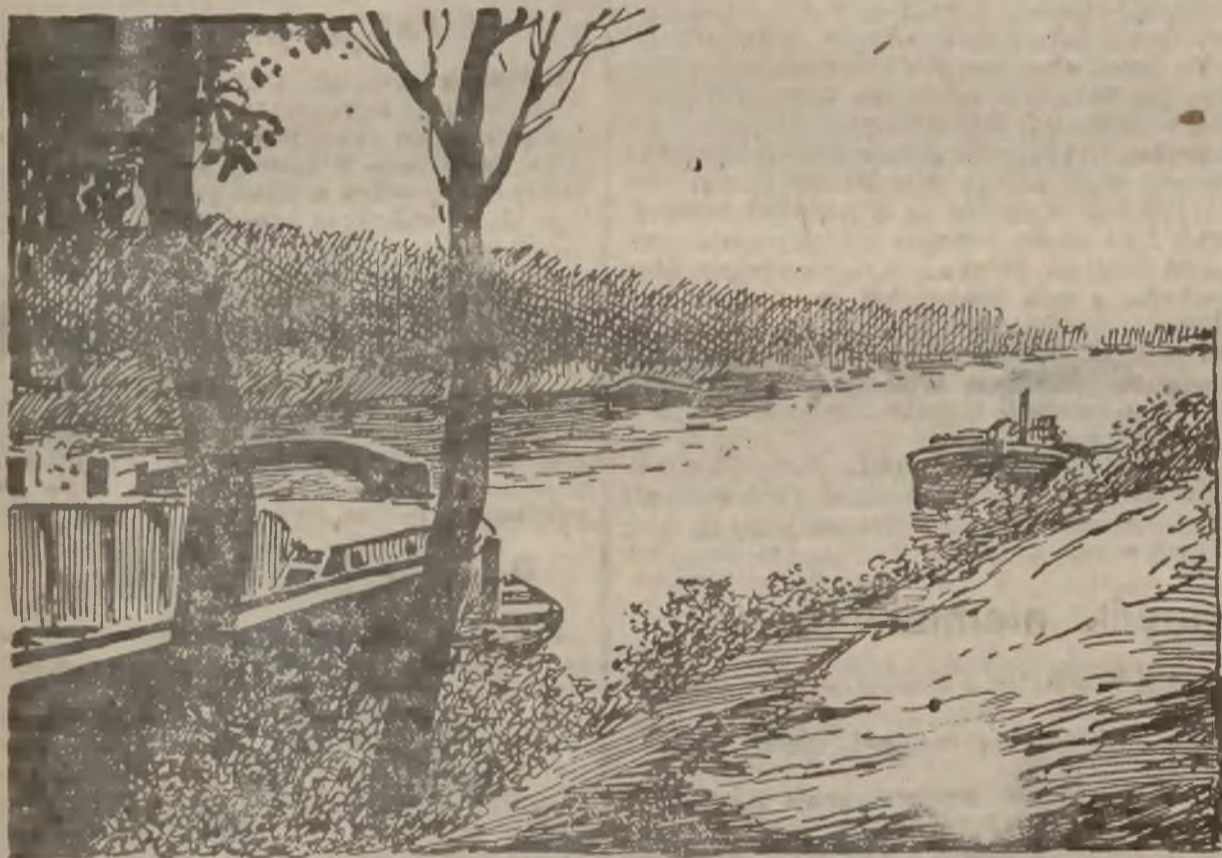
PRZEPRAWIA BEZPOŚREDNĄ LINIĄ POCZTOWĄ

4216

KRÓL. HOLENDERSKI LLOYD
W KRAKOWIE, UL. SZPITALNA L. 30 (Hotel Pollera)

Sprzedaż biletów okrętowych. — Wszelkie informacje bezpłatnie. — Adres tel.: „REALLOD” Kraków.

Obecna nasza granica nad Odrą.

W ubiegły poniedziałek zakończyło się obejmowanie przyznanej nam części Górnego Śląska. W Rybniku podpisano uroczyste protokoły dotyczące przejęcia przez Polskę obszarów górnośląskich i z chwilą tą ustalona została nasza granica na Zambrowie. Nasza rycina przedstawia rzekę Odrę w miejscu, gdzie tworzy ona obecnie granicę między trzema republikami: polską, czeską i niemiecką.

Projekt angielski przyznaje Polsce 120.000 wojska.

Warszawa. (Tel. wł.) Wczoraj rozpoczęły się w Paryżu obrady komisji tymczasowej Ligi Narodów dla ograniczenia zbrojeń.

Odpowiedź Polski na rozpisany kwestyona-ryusz w sprawie zbrojeń zaznacza, że budżet wojskowy Polski od roku 1920 został zmniejszony więcej niż o 50 proc. Jako warunki geograficzne polityczne i specjalnie odpowiedź polska wymienia brak naturalnych obronnych granic, defekty systemu kolejowego, brak prze-mysłu wojennego, koniugację centrów prze-mysłu górniczego i kopalnianego położonych bezpośrednio nad granicą niemiecką. Stadyum organizacyjne w jakim znajduje się armia polska, która wymaga inwestycji większych niż w państwach mających dawne instytucje wojsko-

we. A wreszcie Polska jest otoczona przez państwa nienależące do Ligi, które przez to samo nie przyjęły odpowiednich zobowiązań.

Drugie zgromadzenie ogólne Ligi Narodów poleciło komisji tymczasowej naszkicowanie planów rozbrojenia powszechnego. Projekt dotyczy tylko wojsk lądowych, metropolii i nie obejmuje kolonii. Angielski delegat proponuje ustalenie mnożnika następującego (zas: 30 tys.)

Belgia 2, czyli 600.000 wojska, Czechosłowacya 3 czyli 900.000 wojska, Dania 2 czyli 600.000 wojska, Włochy 4 (120.000), Jugosławia 3 (900 t.) wojska, Wielka Brytania 3 (900.000) Rumunia 3 czyli 900.000 wojska Polska 4 czyli 120.000 wojska.

Ministrowie w porozumieniu ze zbrodnią bolszewicką.

A więc to prawda, że istnieje w Polsce trzeci rząd, oparty o sprzysiężenie żywołów antypaństwowych, działających pod wspólnymi rozkazami Belwederu i Moskwy!

A więc to prawda, że organizuje on metodą Lenina „jacejki” w armii i że przy ich pomocy uprawia szpiegostwo wojskowe i posiada własną pocztę szpiegowską ze sowdepją!

A więc to prawda, że na usługach tej organizacji zostają nie tylko osoby z finansyery warszawskiej, ale także wielu panów z lewicy zajmujących najwyższe stanowiska rządowe!

O tem wszystkim powiada nam — odkryty onegdaj spiszek — komunistyczny.

Któż to bowiem jest ów Toeplitz, który stał na czele wywiadowczej agencji bolszewickiej?

ÓW PAN TOEPLITZ, TO KUZYN BANKIERA MEDYOLAŃSKIEGO, TOEPLITZA,

ożenionego z polską artystką Jadwigą Mrozowską, który odgrywa pierwszorzędą rolę w międzynarodowej finansyery i jest podporą włoskiej masonery i ministra Giancera.

Toeplitz, bankier medyolański, należy do głównych intrygantów, międzynarodowych, którzy jak Rathenau chcą Polskę spodlić, zgangrenować i zdusić, a wskrzesić potęgę Niemiec.

A młody Toeplitz z Warszawy — tego to Toeplitza radziła lewica przymagnąć do naszych przedsięwzięcia rządowych — daje firmę olbrzymiej anonimowej organizacji, która ma na celu

PRZYGOTOWANIE KOMUNISTYCZNEGO TERRORU

i obejmuje nie tylko centralną Polskę, ale sięga daleko na kresy zarówno wschodnie (barda Czorta) jak też i zachodnie (bojówki orgeschpówców).

Na usługach teje organizacji spotykamy obok płatnych szpiegów, nazwiska słynnych politykujących pensjonarek a la panna Pająkówna i jeszcze głupszych studentów uprawiających po akademicku „czerwone” ideologie, a wreszcie z okazji spisku czytamy nazwiska ministrów i innych figur rządowych, interweniujących w sprawie aresztowanych komunistów!

Nie jest to pierwszy występ ministrów w charakterze opiekunów komunizmu. Znany jest powszechnie wypadek, kiedy sam p. minister sprawiedliwości, p. Sobolewski swym autorytetem ochraniał „ideową” komunistkę p. Sempolowską i ułatwił jej porozumiewanie się z uwięzionymi komunistami.

Również o niektórych członkach obecnego gabinetu krąży głuche wieści, że są niedwuznacznymi sympatykami naszych polskich bolszewików i anarchistów.

A jeśli z tymi wypadkami zestawimy OSTATNI WIEC OKONIOWCÓW POD OSŁONĄ BOJÓWEK KOMUNISTYCZNYCH

urządzony w przeddzień rozprawy sądowej bolszewika pośła Dąbala i

ZAPOWIEDŹ STREJKU ROBOTNIKÓW ŁÓDZKICH

manifestującego solidarność ze zdrajcą stanu to przekonamy się, że to nie jest lokalną aferą komunistyczną, ale

ŻE TU IDZIE O NASZE: BYĆ LUB NIEBYĆ!

Stoimy w obliczu wroga, który zdołał związać w jeden spisek wszystkie żywioły rozkładowe i wciągnąć je w orbitę działań antypolskich, zmierzając do wyrzucenia i przekreślenia Polski z karty Europy.

Z nadzwyczajnym sprytem umiał on wgrzyźć się we wszystkie warstwy naszego narodu w krótkim przeciągu czasu od dzieci i studentów począwszy aż do najwyższych dygnitarzy państwa, od najciemniejszego chłopca i zradkalizowanego robotnika aż do samego jądra organizacji wojskowej i jadłem swym zatruwa życie pol-

skie, czekając chwili, w której otwarcie rozpocznie masowy terror.

A władze i czynniki rządowe zamiast zwrócić ostrze swej siły, ku temu ich i naszemu największemu wrogowi, **urządzą w takim położeniu pogromy publiczności polskiej**, organizując się do samoobrony pod hasłem: „Swój do swego”, jak to onegdaj wydarzyło się na wiecu w Wilnie i

WSZCZYNAJĄ ORGIE BRATOBOJCZEJ WALKI

Kiedyś dziej znów spadają konfiskaty jedna po drugiej na pisma polskie broniące konstytucji, ale zsto bezkarnie pozwala się drukować pisma różnych mniejszości narodowych, plujących nienawiścią i jadłem na wszystko, co polskie. Jak to wszystko wytlómaczyć?

ŻYJEMY W POLSCE — ALE DACH TEJ POLSKI JEST JEJ OBCY I WROGI

Dalej iść w tym kierunku nie możemy, musimy zginieć.

Spółczesność nasze musi sobie z tego zdać sprawę i to conajrychlej, gdyż już się wyciągają ku niemu krwi chciwe i zbrodnicze ręce.

Idzie na nas burza, straszna burza.

A w takiej chwili nikomu spać nie wolno.

Napad na Maksymiliana Hardena.

Pięć razy uderzony kastetem w głowę

Berlin. (PAT). Maksymilian Harden został wczoraj wieczorem w pobliżu swego mieszkania w kolonii „Grunewald” napadnięty przez dwóch ludzi i ugodzony kilkakrotnie kastetami w głowę. Odnosił on 5 ran. Przeniesiono go nieprzytomnego do domu. Córka Hardena zawiadomiła natychmiast policję, która urządziła pościg w samochodach i aresztowała jednego ze sprawców. Liczy on 18 lat. Znalaziono u niego w kieszeni kastet, którym uderzył w głowę Hardena. Harden, który tymczasem odzyskał przytomność, rozpoznał w aresztowanym napastnika. Późnym wieczorem dokonano na Hardenie operacji. Rany jakkolwiek są ciężkiego rodzaju, nie są niebezpieczne.

(Nie ulega wątpliwości, iż zamach na Hardena jest jednym z dalszych ogniw seryi czynnych wystąpień organizacji „C”, zapoczątkowanych morderstwem Erzbergera i Rathenaua. Harden już przed wielką wojną, a zwłaszcza podczas niej, dał się we znaki zwolennikom ducha pruskiego, piętnując w swej „Zukunft” w słowach

pełnych gryzącego sarkazmu i trafnej ironii — brutalną, zaślepioną politykę stronnictwa junkrów, popychającą Niemcy do nieuchronnej zguby. Porachunki z nim załatwili „patryoci” dopiero teraz, choć wskutek niezręczności sprawców nie skończyło się to tak tragicznie, jak z Erzbergem lub Rathenauem.)

Berlin. (PAT). Urzędowo podają: Śledztwo podjęte przez policję natychmiast po napadzie na Hardena wykazało, że w napadzie brały udział dwie osoby. Jednego z nich aresztowano, co do drugiego, policja jest na jego tropie. Obaj pochodzą z tych samych kół, co mordercy Rathenaua. Osobnik aresztowany jest członkiem Związku narodowego żołnierzy, rozwiązanego niedawno przez min. spraw wewn. Miał on w krawacie szpilkę z krzyżem haczykowatym, odznaką nacjonalistów.

Berlin. (PAT). Biuro Wolffa. Rany Maksymiliana Hardena są bardzo ciężkie, jednakże nie zagrażają jego życiu. Ogółem otrzymał on 7 uderzeń w głowę.

Ustawa o ochronie republiki niemieckiej

Wiedeń. (PAT). „Neue Freie Presse” donosi z Berlina: Rada państwa przyjęła wczoraj późnym wieczorem 48 głosami przeciwko 18 głosom ustawę o ochronie republiki. Uchwalono 5-letni okres ważności ustawy. Najbardziej zwalczane było postanowienie, że członkowie dawnej dynastji w razie wykroczenia przeciwko ustawie o ochronie republiki, mają być z Niemiec wydaleni, względnie ma im być wzbroniony przyjazd do Niemiec. Postanowienie to zwalczali

przedstawiciele Prus Wschodnich i bawarski minister spraw wewn., który postanowienie to nazwał prowokacją znacznej części ludności Bawarii.

Berlin. (AW). W Berlinie panuje niesłychane rozdrażnienie z powodu licznych pogłosek, jakie rozchodzą się wszędzie o restytucji monarchji w Monachium. Zamieszanie jest tem większe, że pogłoski tych nie prostują dzienniki, które nie wychodzą z powodu strajku zecerów.

Finansowa katastrofa Niemiec.

Paryż. (AW). Sprawozdawca „Journalu” donosi, że z międzynarodowych stron, że rząd niemiecki prosił komitet gwarancyjny o szybką interwencję u koalicjantów w sprawie przyścia Niemcom z pomocą finansową. Rząd niemiecki nie jest w stanie powstrzymać spadku kursu marki niemieckiej.

Praga. (AW). Zaznaczający się od czasu zamordowania Rathenaua gwałtowny spadek

marki niemieckiej przybiera w ostatnich dniach katastrofalną formę. Zwłaszcza dzień dzisiejszy przyniósł gwałtowny spadek kursu. Obecnie dewizy zaznaczyły się tendencją zwykłą, jak n. p. funt szterlingów notowany jest 1900. Dolarzy kosztowały dziś 435. Mówią, że do spadku marki przyczyniają się pogłoski o nadchodzącym strajku urzędników bankowych.

Wilhelm wierzy w przywrócenie monarchji.

Wiedeń. (PAT). „Wien Allg. Ztg” w doniesieniu z Paryża cytuje relacje niemieckiego barona Radovitz z jego pobytu u b. cesarza Wilhelma, ogłoszone w „N. V. Times” i „Chicago Tribune”. B. cesarz Wilhelm oświadczył, że monarchia w Niemczech będzie niewątpliwie przywrócona, choć prawdopodobnie nieprędko. W każdym razie Wilhelm nie będzie tym, który wróci na tron. Radovitz odniósł wrażenie, jakoby Wilhelm był za kandydaturą Wittelsbachów na tron niemiecki. O byłym cesarzu Karolu Wilhelm wyraził się zyczliwie. Natomiast ujawniał niezadowolnienie z

jego małżonki Zyty. O prezydencie Masaryku powiedział, że uważa go za bardzo zdolnego. Pogłoskę o zaręczynach Wilhelma Radovitz demontuje. Dalej Wilhelm wyraził się o prezydencie Ebercie, że uważa go za wcale zdolnego. O zamordowanym ministrze Rathenau wyraził się Wilhelm z szacunkiem, zauważył jednak, że Rathenau był dla Niemiec niebezpieczny, gdyż był żydem. Układ Wiesbadenki potępił Wilhelm, zaznaczając, że jest to układ nie między narodowy, lecz układ między dwoma grupami kapitalistycznymi.

KĄZDY

KTO pragnie wiedzy, TEN prenumeruje „PRZEGLĄD ŚWIATOWY”, największe w Polsce, ilustrowane czasopismo, poświęcone wiadomościom wszechstronnym. Wychodzi 15-go każdego miesiąca. Bezpłatne premie: „Ilustrowana Encyklopedia Podręczna” i pięć powieściowych dodatków. — Prenumerata półroczna 2.500 marek, prenumerata roczna 5000 marek. Egzemplarzy okazowych nie wysyła się. Redakcja i Administracja „PRZEGLĄDU ŚWIATOWEGO”: Warszawa, Sienna 23.

„ILUSTRACJA”

najtańsze ilustrowane czasopismo w Polsce wraz z bezpłatnym dodatkiem „Sportowiec Zagraniczny”. — Numer pojedynczy 50 marek. — Do nabycia wszędzie. — Prenumerata roczna 500 marek, — półroczna 250 marek. — Redakcja i administracja: Warszawa, ul. Sienna 23.

Co się tyczy względem tego, co i owszem, to można zaprenumerować sobie „ŚMIECH”, znane huraganowo-humorystyczne piśmiódzeczko. — Wychodzi, wylazi, albo wybiega raz w miesiączek. Prenumerata roczna 500 marek, półroczna 250 marek. Do nabycia zawsze i wszędzie, podczas pogody i deszczu. Redakcja i administracja: Warszawa, ul. Sienna 23. 4116

Przygotowania do expose nowego premiera.

Warszawa. (Tel. wł.) Dziś popołudniu odbyło się posiedzenie Rady ministrów, na którym został ostatecznie uchwalony tekst expose rządowego. Głosowania w sprawie votum ufności nie należy oczekiwać w najbliższych dniach. Uprzednio złożą deklaracje poszczególne stronnictwa nad expose premiera.

Gen. Lerond posłem Francji w Warszawie.

Warszawa (tel. wł.) „Rzeczpospolita” podaje, że generał Lerond, przewodniczący komisji międzysojuszniczej na Górnym Śląsku, zostanie mianowany posłem franc. w Warszawie.

Po zajściach w Wilnie.

Warszawa (Tel. wł.) Dziś rozlepiono na murach miasta następującą odezwę podpisaną przez delegata rządu polskiego:

Do ludności miasta Wilna. Smutne i godne największego ubolewania zajścia, jakie wydarzyły się dnia 2 bm. wywołują fałszywe komentarze, budzą bezpodstawny niepokój i rozgoryczenie co jest wyzyskiwane przez czynniki wrogie polskiej państwowości. Wzywam ludność miasta Wilna do zachowania spokoju i niedawania posłuchu rozsiewanym fałszywym wiadomościom, ufając że społeczeństwo przyjdzie władzom z pomocą w utrzymaniu porządku. Oznajmiam równocześnie, że wszelkie usiłowania występnych jednostek wywołania niepokojów będą ścigane z całą surowością prawa. Dochodzenie w sprawie zajść 2 b. m. spoczywa w ręku władz prokuratorskich i śledczych, które po należytem wyświetleniu sprawy pociągną winnych do odpowiedzialności. (— W. Roman.

Ruch pociągów tranzytowych przez G. Śląsk.

Warszawa. (Tel. wł.). 24 czerwca b. r. podpisany został we Wrocławiu przez pełnomocnika polskiego p. Moskwę, szereg układów dotyczących komunikacji kolejowej i transportowej przez część Górnego Śląska przyznanej Niemcom. Przyznają one Polsce na linii G. Śląsk-Kluczbork-Poznań dwie pary pociągów pasażerskich (osobowych i pospiesznych), sześć par pociągów towarowych oraz cztery pary podobnych pociągów, mających kursować w razie potrzeby. Tranzyt osobowy jest „uprzywilejowany”, a korzystający z niego nie są poddawani na granicach rewizjom celnym i nie są zobowiązani opatrywać się we wizy niemieckie. Muszą natomiast posiadać dowody osobiste.

Walki z powstańcami na ulicach Dublinia.

Dublin. (PAT). Urzędowo donoszą, że wojska republikańskie wyparły prawie zupełnie siły powstańcze z południowej części miasta, biorąc tam wielu jeńców oraz obfity materiał wojenny. Lord major Dublina, który chciał pośredniczyć między De Valerą a wojskami wolnego państwa — został pojmany. Walki w Dublinie

trwają dalej. Dotąd naliczono 40 trupów, 185 rannych i 400 pojmanyh powstańców. Wojska regularne wzięły do niewoli wiele placówek powstańczych i podjęły potężny atak przeciwko głównej pozycji powstańczej przy ulicy Sack-wille.

Jak działa policja nowojorska.

W N. Jorku zmniejszyła się ilość przestępców.

(+) Tyle się słyszy u nas w ostatnich czasach epitetów pod adresem „angielskiej” lub „zanglezowanej” policji, iż wartoby poznać owe wzory, na podstawie których została zreorganizowana, czy zdeorganizowana nasza rodzima służba bezpieczeństwa.

Ponieważ organizacja policji w Anglii i w Stanach Zjedn. opiera się mniej więcej na tych samych podstawach, więc miarodajną może tu być

OPINIA P. ENRIGHT, NACZELNIKA POLICJI NOWOJORSKIEJ,

który w podróży po Europie, miał sposobność obserwować działalność aparatu policyjnego w różnych państwach europejskich i wrażenia swe opisał niedawno w jednym z pism nowojorskich.

Znacza on przede wszystkim, że organizacja policji francuskiej, belgijskiej i włoskiej, zasługuje na najwyższe pochwały. Jednakże największe uznanie w jego oczach zdobyła sobie policja wiedeńska. Chwali jej doskonale działające

BIURO DAKTYLOSKOPIJNE, SZKOLĘ POLICYJNĄ,

zwracającą szczególną uwagę na wyspecjalizowanie adeptów w różnych działach zwalczania przestępstw (są tam specjaliści od wykrywania „kieszonkarzy”, „szczerów hotelowych”, fałszerzy pieniędzy, wymuszań itd.).

Szef policji nowojorskiej — który, jak podkreśla,

ZE ZWYKLEGO POLICYJANTA DOSZEDŁ DO TAK WYSOKIEJ GODNOŚCI

podnosi szczególnie umiejętność omijania się z ludźmi, którą policja wiedeńska doprowadziła do doskonałości. Dobrze pojmujący swe obowiązki policyjant powinien w obecności z publicznością stosować jak najdalej idącą bezstronność, zimną krew, zyczliwość itd.

Tym wymaganiom — zdaniem p. Enrighta — najbardziej zadość czyni właśnie policja wiedeńska. Wprawdzie np. aparat policyjny nowojorski

wykazuje o wiele większe rozmiary, zastosowane do potrzeb największego miasta w świecie (12 dyw. policyjantów, z tego 1500 oficerów), lecz co do jakości służby mogłoby się niejednego nauczyć w Wiedniu.

Nowojorska policja posiada także

OSOBNY ODDZIAŁ ŻEŃSKI:

2 „policyjantek” zajmuje się głównie opieką nad kobietami lekkiego prowadzenia się, oraz nad dziećmi-włóczęgami. Działalność ta wydała nader dodatnie rezultaty i będzie w najbliższym czasie rozszerzona.

Doskonalej organizacji policji w Nowym Jorku należy zawdzięczać, że w metropolii Stanów, której ludność od wybuchu wojny wzrosła o 600.000 ludzi,

LICZBA PRZESTĘPCÓW ZMNIJSZYŁA SIĘ O 20 PROC.

Stało się to dzięki temu, że poddano ścisłej obserwacji salę taneczne, kina, jaskinie gry, sportu i podobne przybytki. Oczyszczono N. Jork gruntownie z osławionych domów rozpusty. Prostytucji stłumić oczywiście nie zdołano, lecz skierowano ją w szranki dostępne dla kontroli władzy. Ostawioną „chińską dzielnicę”, dawniej przybytek zbrodni, oczyszczono również ze szczerem.

Do tych wywodów szefa policji nowojorskiej dodaćby można tylko tyle, że, sądząc przynajmniej z pism amerykańskich, bezpieczeństwo publiczne w N. Jorku nie przedstawia się tak różowo, jak on to opisuje. W każdym razie biorąc pod uwagę liczbę przestępstw w stosunku do ogólnej liczby ludności — rzecz można, iż Nowy Jork jest miastem o wiele bezpieczniejszem, niż np. Kraków. Niema u nas dotychczas bandytów samochodowych, ani zamachów dynamitowych, zato kradzieże kieszonkowe, pchnięcia „majehrem” w bok i wiązania zawstydzilyby co do ilości nawet specjalistów nowojorskich, których wstępując nerwami czyny podziwiają nasi „dolinarze” na ekranach kin.

Koniec urzędu walki z lichwą.

Warszawa. (Tel. wł.) Komisya prawnicza przyjęła dzisiaj w trzecim czytaniu projekt noweli do ustawy o urzędzie walki z lichwą. W

myśl noweli Urząd ten ma być zniesiony. Na posiedzeniu nie byli obecni przedstawiciele PPS. i NPR. Następane posiedzenie jutro o godzinie 10 rano. Poświęcone one będzie projektowi ustawy o ochronie lokatorów.

Ruch giełdowy.

Giełda krakowska z 4 lipca

Waluty i dowozy	WALUTA MATEM. WAGA			
	10000	10000	10000	10000
Dolary St. Zjedn.	4900	5500	4900	5500
„kanad.	4800	4900	4800	4900
Franki franc.	395	410	400	415
„belgijs.	380	390	385	395
„szwajc.	925	975	925	975
Fanty szterlin.	21.500	22.000	21.500	22.000
Marki niemiec.	10.75	11.50	10.75	11.40
Korony austr.	—24	—26	—22	—24
„czesko-s.	96	98	97	99
„węgiers.	4.50	4.90	4.50	4.90
„duńskie	970	1000	970	1000
Lei rumunskie	—	27	27	29
Liry włoskie	225	235	225	235
Floreny holan.	—	—	—	—

Akcyje Tow. handl. i przem.

Polskie Tow. handl. (P. I. H. I—IV ofiar. 630, żąd. 700, trans. 640.

„Pharma” (Mag. B. Jawornicki) I—II ofiar. 3900, żąd. 4100, trans. 4000—4100.

Zieloniewski I—IV ofiar. 4900, żąd. 5100, trans. 4950—5000.

Warsz. Ska akc. Budowy Parow. I—III ofiar. 1150, żąd. 1250, trans. 1200—1225.

„Trzebinia” fabr. maszyn i narz. roln. ofiar. 1700, żąd. 1800, trans. 1750.

„Krakus” Zjedn. fabr. przetw. wys. I—V ofiar. 2000, żąd. 2200, trans. 2050.

Warszawa. 4 lipca. (PAT) Giełda warszawska: Miłonówka trans. 1480—1467 i pół, 4 i pół proc. Tow. kred. ziem. za 100 rubli 223—218, 4 i pół proc. Tow. kred. ziem. za 100 marek trans. 5775.

Waluty: Dolary St. Zjedn. trans. 4965, 4890, 4910, kupno 4870, franki fr. trans. 416, marki niem. trans. 11, 11.80, Czeki: Gdańsk trans. 1072 i pół, 1060, 1080, kupno 1040, Belgia trans. 395, Berlin trans. 10.85, 10.60, sprzedaż 10.80, kupno 10.40, Londyn trans. 22000, 22100, 21850, sprzedaż 21950, kupno 21750, Nowy Jork trans. 4965, 4900, 4920, kupno 4880, Nowy Jork drobne sprzedaż 4900, kupno 4860, Paryż trans. 415, 420, 417, sprzedaż 419, kupno 415, Praga trans. 97, 96, Szwajcaryja trans. 940, 935, sprzedaż 939, kupno 931, Wiedeń trans. 24 i pół, kupno 24, Włochy trans. 236.

Zurych. 4 lipca. (PAT) Zamknięcie giełdy: Berlin 126 i pół, Holandia 203, Londyn 233.28, Paryż 43.60, Mediolan 24.37, Bruksela 41.30, Kopenhaga 113, Sztokholm 136 i trzy czwarte, Chrytywania 87 i trzy czwarte, Madryt 82.10, Buenos Aires 188, Praga 10.10, Budapeszt 0.47 i pół, Zagrzeb 1.62, Sofia 3.45, Warszawa 0.11 i trzy czwarte, Wiedeń 0.02 i pół, stemplowana 0.02 i trzy czwarte.

PO ZAMKNIĘCIU KRONIKI.

DZIENNIKARZE SZWAJCARSCY W KRAKOWIE. W czwartek 6 b. m. o godz. 5 popołudniu przyjadą do Krakowa dziennikarze szwajcarscy w liczbie 15 osób. W Krakowie zabawią do piątku wieczór, poczem pojedą jeszcze do Zagłębia Dąbrowskiego i na Górny Śląsk.

PROCES PUZAPPU zakończony został wczoraj. Wyrok ogłoszony zostanie we środę o godz. 12 w południe.

Wpisy na Rządowo Upoważniona z prawem wydawania świadectw rocznych po 3 klasie wydziałowej

Żeński kurs handlowy Prof. Nycza

i czterech miesięczny od 5 września b. r. przyjmie odczytanie biuro Hurtownia Gołębia 5, od 9-1 (3-6.

Guy de Chantepleure.

128

Slub w aeroplanie

Przełożyła z francuskiego

Marya z Dr-eduszyckich Komorowska.

— 000 —

Tego słówka Janka jednakowoż nie zdecydowała się szepnąć...

Kochana? Czy Amy jest istotnie nią?... Pomimo różnicy w tym kierunku poszlak nac jednak konkretnego nie dowodzi tego niezabicie... — Wilhelm nie przyznaje się do tego, że kocha...

I Janka kończyła swe rozmyślanie:

— Amy pociesz się zresztą... zapomni Wilhelma, tak jak zapomniła tamtego...

I starała się przekonywać sama siebie, że lepszej jest dla karyery — przyszłości i rozgłosu wynalazków, Kerjeau, aby pozostał wolnym i samotnym...

W ciągu długiej połowy tygodnia, kiedy Amy denerwowała się z dniem każdym bardziej, czekając ją „rozprawę w celu pogodzenia się”, która oznaczona była na przyszły poniedziałek, Janka znów nie przestawała myśleć o wieści jaką miała otrzymać od Wilhelma zawierającą datę, w której monoplan Patajn uleci ku Korsyce z pilotem i pasażerem.

Janka Albin należała do kobiet, umiających w sobie tłumić najokropniejszy niepokój, na to, by pozostać wierną danemu słowu.

Więc czuwała troskliwie nad tem, by przychodzące do niej listy nie były jej oddawane w obecności Amy. Na to, aby niedopuszczyć do tego, żeby Amy domyśleć się mogła czegośkolwiek z tego co miało być przed nią ukryte, albo żeby się domyśliła, nawet tego tylko, że się coś przed nią ukrywa, chociażby i mogła dociec tegoż przyczyny, miała się Janka dyplomatyčných wykretów, stawała się w tym kierunku nietylko zręczną, lecz prawie że przebiegłą... A równocześnie lękała się ona bardzo zuchwałej śmiałości Wilhelma i nadmiernego doń zaufania pana Patajn. Ten wzlot na odległość dwustu pięćdziesięciu kilometrów i to ponad Śródziemne morze, bez możliwego ratunku, wydawał się jej bardzo niebezpiecznym!... szalonym wprost!... Ale zatajenie przed Amy potęgującego się w sercu jej niepokoju nie przychodziło jej trudno. Przeciwnie, odczuwała cierpką radość, do której się sama przed sobą nie ośmielała przyznawać, w ukrywaniu jakby jakiegoś niesłusznego zdobytego dobra, udręki pożerającej jej duszę.

Dwa dni przed oznaczonym dniem na „spotkanie się w zamiarze pogodzenia się”, dostała Amy słówko od Wilhelma, a dowiedziała się żeń, że i on także otrzymał wezwanie, lecz że nie miał zamiaru stawić się w Pałacu Sprawedliwo-

ści. „Bo cóż byśmy sobie właściwie mieli do powiedzenia małutka Amy?” — kończył. — Nie widzę potrzeby narażać się na coś, coby musiało być przykre dla nas obojga... W poniedziałek nie będzie mnie zresztą prawdopodobnie w Paryżu... Zobaczymy się po moim powrocie”.

Amy odczytała Jance list ten głośno.

Janka zadrżała. Nie będzie go w poniedziałek w Paryżu? Dokądże się wybitera? Czyżby ten list do Amy miał stanowić obiecanie uwiadomienie? Czy może nadejdzie drugi do niej samej... i może mniej będzie ogólnikowy?...

Amy westchnęła głęboko.

— Czuję się bardzo osamotniona... gdy nie wiem, gdzie on przebywa i dziwny mnie wówczas ogarnia niepokój...

Wczesnym wieczorem wstała z zacisznego kącika salonu, w którym przecinała świeżo kupioną powieść i zbliżyła się do Janki by ją uściśkać.

— Czy już idziesz do swego pokoju, małutka Amy?

— Tak, jeśli się o to nie będziesz gniewać... jestem bardzo zmęczona... a zresztą... przyznaję się do tego otwarcie, że uważam obecnie sen za najmilsze z zajęć... bo wówczas nie myślę... i nie wiem nawet, że żyję...

Wyglądała istotnie smutna i znużona.

— Biedactwo! pomyślała Janka.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Co mówią fachowcy wojskowi o przyszłej wojnie?

267 gatunków gazów. — Niemcy zbroją się dniem i nocą. — Instytut badania gazów. — Generał Kleeberg o obronie granic. — Trzeba ofiarności publicznej.

(P) Pod znakiem wojny w przyszłości odbył się wczoraj odczyt pułk. Adolfa Matyski w sali Kasyna oficerskiego. Bez zbytej frazeologii przedstawił prelegent licznie zebranej publiczności, grozę wojny światowej i postawił horoskopy na przyszłość.

Niezbyt są one piękne i nie bardzo zachęcająco wyglądają.

WOJNA PRZYSZŁOŚCI, TO WOJNA GAZÓW TRUJĄCYCH I SAMOLOTÓW.

W przeciągu paru godzin po wypowiedzeniu wojny i ogłoszeniu mobilizacji tysiące aeroplanów wyrusza nad terytorium nieprzyjacielskie i zasypuje gradem bomb gazowych całe miasta. Wystarczy nadmienić, że już w początkach walki gazami trującymi, Niemcy na froncie francuskim na jednym z odcinków, w pierwszym ataku potrafilo wytruć 13 tysięcy Francuzów.

A cóż za spustoszenie będą wyrządzać gazy trujące, po ich udoskonaleniu? Do dziś już rozróżniamy 267 gatunków gazów, a przeciw niektórym nawet maski nie są żadną ochroną. Na poparcie twierdzenia, że wojna przyszłości to wojna gazów, wystarczy przytoczyć następujące fakty:

1. Walka gazowa jest 16 tysięcy tańszą, od jakiegokolwiek innej.

2. Fabrykacja gazów jest stosunkowo najłatwiejszą i najszybszą.

JEDEN ROBOTNIK PRZY 8-GODZINNYM DNIU PRACY, NAPEŁNI DZIENNIE 100 NA-BOJÓW GAZOWYCH.

Groza przyszłej wojny w tej postaci zmusza państwo i społeczeństwo polskie, do zwrócenia bacznej uwagi na kwestję fabrykacji samolotów i gazów. Jednak nie po to, aby bezmyślnie pobrzedkiwać szabelką, lecz w zrozumieniu dyktowanym przez instynkt samozachowawczy, że jest to jedyna forma samoobrony.

Pamiętajmy, że każda dywizja niemiecka ma posiadać 24 aeroplany, a dowództwo armii 750.

PAMIĘTAJMY, ŻE FABRYKI GAZÓW TRUJĄCYCH SĄ W NIEMCZACH CZYNNE DNIEM I NOCĄ.

A traktat w Rapallo zapewnia bolszewikom po-

moc ze strony Niemiec, przy organizowaniu pułków gazowych i fabryk samolotów.

Za granicą wszystkie państwa pracują z całą intensywnością nad udoskonaleniem swej wiedzy chemiczno-technicznej.

A więc: Ameryka utworzyła ministerium gazowe, Anglia ministerium lotnicze, we Włoszech założono stowarzyszenie propagandy lotniczej, we Francji departament lotniczo-gazowy.

A u nas? Jak zawsze nic. A jeśli czyniono jakie zabiegi, to tak chaotycznie, że skutków prawie niema.

Z całą energią powinniśmy pracować nad stworzeniem Instytutu badania gazów trujących.

Niech datki na urządzenie szkoły gazowej popłyną wartkim nurtem, aby zagranicą wreszcie zobaczyła, że cały naród pracuje dla zabezpieczenia swojej wielkiej przyszłości.

W Poznaniu zaś wygłosił bardzo zajmujący odczyt gen. Kleeberg p. t. „Obronność Państwa Polskiego”, w którym określił granicę Polski jako bardzo niekorzystną na wypadek jakiegokolwiek wojny.

ZWLASZCZA GRANICA Z NIEMCAMI JEST ZŁA. (KORYTARZ GDAŃSKI I ŚLĄSK GÓRNY).

Dlatego te trudności musimy wynagrodzić innymi walorami, wzmacniając naszą siłę zbrojną.

W tymże samym czasie niemiecki zajmujący odczyt miał major Gilewski w Warszawie o przemyśle wojennym. Przemysł ten jest jeszcze naogół bardzo słaby. Rozwój jego umożliwi sama armia, dając dotychczas zamówienia 600 firmom. Aby nie sprowadzać materiału wojennego z zagranicy,

WSKAZANEMBY BYŁO ZAKŁADANIE FABRYK, MATERIAŁÓW WYBUCHOWYCH, SAMOCHODÓW I OBRABIAREK, KARABINÓW I DZIAŁ.

Zapewnie polscy przemysłowcy rozumiejąc interes państwa, poczynią odpowiednie kroki w tym kierunku.

nie wiadano dokładnie, gdyż wypłacał je zawsze ktoś inny. Wiadano tylko tyle że organizację „C” popierają wielcy przemysłowcy niemieccy.

Na ślad organizacji „C” wpadły władze dopiero po dokonaniu morderstwa Erzbierga. Organizacja posiadała stemple różnych państw i fabrykowała różne paszporty, które umożliwiały członkom swobodny wyjazd do sąsiednich państw.

Tajny zjazd polskiej młodzieży komunistycznej.

W głosnym, obecnie wykrytym w Warszawie olbrzymim spisku komunistycznym wykryto również istnienie tajnego tygodnika komunistycznego pt. „Towarzysz”, z którego dowiadujemy się, że w połowie marca br. odbył się 1-szy ogólnokrajowy zjazd związku „Młodzieży Komunistycznej”. W części merytorycznej omówiono sprawę pracy oświatowej i walki ekonomicznej oraz uchwalono statut Związku.

W deklaracji związek postawił sobie za zasadę „rewolucyjne wychowanie szerokich mas młodocianego proletariatu”. Związek ma być „kuźnią, w której się wykuwa nowy światopogląd, wypowiadający walkę temu wszystkiemu, co stworzyła burżuazja”. Związek uważa za niezbędne czynny udział młodzieży w walkach ekonomicznych w obronie swoich interesów i ogółu robotniczego. Wszelkie próby odsunięcia młodzieży robotniczej od udziału w walkach z kapitałem należy jaknajenergiczniej potępić i zwalczać. Uchwalono żądanie 6-godzinnego dnia roboczego dla młodzieży.

Zjazd przesłał pozdrowienie dla komunistycznej międzynarodówki młodzieży oraz do młodzieży Niemiec, Czechosłowacji, Litwy, a przedewszystkiem Rosji i Ukrainy.

Odkrycie „Groty poszukiwaczy skarbów” w Tatrach.

Nową grota w Dolinie Kościelickiej w miesiącu zwanem Krakowem, odkryli niedawno pp. Stefan i Tadeusz Zwolińscy. W grocie znaleźli mnóstwo kości jaskiniowego niedźwiedzia, oraz wyryte na skałach, nieraz ledwo czytelne napisy, strzały, krzyże i inne znaki, pochodzące niewątpliwie od poszukiwaczy skarbów w Tatrach lub od zbójników, którzy zwykle w niedostępnych miejscach ukrywali zrabowane pieniądze. Od tych znaków odkrywcy nazwali pieczarę „Grota poszukiwaczy skarbów”.

OKAZYA!

Ktokolwiekby chciał sprowadzić meble ze Lwowa, względnie wysłać stąd wóz meblowy do Lwowa, zechce zgłosić się do redakcji „Gońca Krak.” między godz. 5—7 po poł. Poszukuje się spółnika do wozu meblowego w najbliższym czasie.

Jak zorganizowany był spisek terrorystyczny „C” w Niemczech.

„Consul” Ehrhardt. — Trzy oddziały. — Stałe pensje. — Pod grozą tajemnicy.

Organizacja „C” została zawieszana w Monachium przez kilku dawniejszych członków brygady marynarki Ehrhardta. Kapitan Ehrhardt, kierownik brygady tej, przejął kierownictwo organizacji „C” i załatwiał wszystkie sprawy chociaż wydano za nim listy gończe co groziło mu niewątpliwie niebezpieczeństwem aresztowania go. Nie zważając na niebezpieczeństwo to wyjeżdżał Ehrhardt dość często do Monachium, gdzie utworzono główną siedzibę tej organizacji. Zastępcą jego był kapitan porucznik Hoffmann, obecnie aresztowany w Monachium.

Organizacja „C”, nazwana tak według powszechnie znanego przydomku „Cornel” nadanego Ehrhardtowi, dzieliła się na trzy oddziały. Pierwszy oddział opracowywał sprawy polityczne, a kierownikiem jego był wyżej wymieniony Hoffmann. Drugi oddział kierowany był przez aresztowanego również i następnie uwolnionego kapitana porucznika Kilingera. Był to oddział wojskowy, który werbował w całym Niemczech członków organizacji. Trzeci oddział załatwiał sprawy prasowe i zbierał wiadomości bolszewickie.

Według statutów organizacji „C” było głównym zadaniem członków szerzenie ducha narodowego oraz zwalczanie żydostwa. Członkiem organizacji „C” mógł być każdy Niemiec o wysokim poczuciu narodowym. Niemców pochodzenia obcego do organizacji nie przyjmowano. Wielką rolę odegrali członkowie organizacji „C” podczas powstania na Górnym Śląsku i powstania w środkowych Niemczech. Członków organizacji zobowiązywało do ścisłego milczenia i zachowywania tajemnicy.

Dla zachowania pozorów i celem swobodnej działalności potworzyła organizacja „C” kilka firm handlowych oraz firm dla zakupu i eksportu drzewa. Stałym współpracownikiem z wym wypłacała organizacja dość wysokie sumy i stałe pensje, skąd pieniądze jednak pochodziły.

Sprawa wydzierżawienia puszczy białowieskiej

KONSORCYUM ANGIELSKO-POLSKIE DA ODPOWIEDŹ 8 B. M. — WARTOŚĆ PUSZCZY WYNOŚI 120 MILIARDÓW MAREK POLSKICH.

O wydzierżawienie puszczy białowieskiej traktuje, jak wiadomo, konsorcyum angielsko-polskie, z którym odbyły się już kilkakrotne konferencje. Wynikiem tych konferencji było umówienie przedwstępne i nieobowiązujące warunków dzierżawy, które jednak okazały się niedostateczne, skutkiem czego ministerstwo rolnictwa porobiło znaczne zmiany, mające na celu korzystniejsze dla nas ukształtowanie umowy. I tak zamiast 20 lat trwania umowy, ustalono krótszy czasokres tej dzierżawy na lat 10, dalej podniesiono cenę dzierżawy w znacznym stopniu, dochodzącą do 60 procent różnicy w stosunku do pierwotnej umowy, a w końcu odrzucono postawiony przez konsorcyum warunek zwrotu opłat wywozowych, do którego konsorcyum przywiązywało wielką wagę, chcąc się zabezpieczyć przed ewentualnie w przyszłości w związku z wahaniami waluty dla niego wyniknąć mogącymi niekorzystnymi przesunięciami w tych opłatach.

Warunki te przesłano konsorcyum i postawiono mu termin odpowiedzi do dnia 8 lipca b. r. Warunki te są zasadnicze i bodaj że odstępowanie od nich jest tak, jakby wykluczone.

W pertraktacjach z obcokrajowem konsorcyum grają główną rolę względy ekonomiczne, poza tem chodzi jednak o przyciągnięcie do polski kapitału angielskiego, który dotąd w przedsiębiorstwach polskich jest bardzo słabo, albo wcale nie zaangażowany. Możliwym jest, iż kontrakt wydzierżawienia puszczy białowieskiej rozbi się na 2 lub 3 oddz. objekty, tak, aby i kapitał krajowy mógł ewentualnie zaangażować się w dzierżawie.

Powierzchnia puszczy obejmuje około 128.000 hektarów o zapasie 32 milionów metrów sześciennych drzewa, stąd po wyliczeniu wartość jej przedstawia się na około 120 miliardów marek, nie wliczając w to tartaków, kolejek itd.

Watykan subwencyjonuje 2 pisma ukraińskie we Lwowie.

Wiedeński korespondent dwóch poważnych dzienników amerykańskich „Chicago Daily News” i „Wilkes-Barre Rekord”, p. Decker, po powrocie ze Lwowa, podał w korespondencji swojej do obu powyższych pism następujący szczegół:

„Rzym popiera duchowieństwo grecko-katolickie na Ukrainie, pragnąc rozszerzyć działalność tego kościoła i w tym celu Watykan utrzymuje dwa pisma ukraińskie we Lwowie, dając im stałe zasiłki pieniężne”.

Ponieważ w korespondencji swej poruszył p. Decker sprawę Galicyi Wschodniej, ujmując ją ze stanowiska Ukraińców, nie ulega wątpliwości, że i tę ostatnią wiadomość zaczerpnął także ze źródła ukraińskiego, a więc w tym wypadku całkiem miarodajnego i zapewne mówiącego prawdę.

Ze jest to rzeczą prawdopodobną wskazuje na to fakt, że w Rzymie przebywał metropolita Szeptycki, zanim wyjechał na propagandę antypolską do Stanów Zjednoczonych.

Unikać ryzykownej spekulacji!

Ostrzeżenie Związku banków wielkopolskich. — Apel do kupców i przemysłowców.

Związek banków wielkopolskich ogłosił odezwę, podyktowaną duchem obywatelskiej troski o zdrowy rozwój naszych stosunków gospodarczych. Na wstępie odezwa głosi:

Widoczne i w każdym przejawie naszego życia gospodarczego odczuć się dające oznaki coraz groźniejszego przesilenia na rynku pieniężnym,

skłaniają zrzeszone w Związku banków Polski zachodniej instytucje bankowe stojące nietylko na straży interesów bankowych, lecz także poczuwające się do obowiązku sygnalizowania groźących zaburzeń gospodarczych — do głównego memento pod adresem sfer przemysłowych i handlowych.

Niedostateczna ilość gotówki na rynku stwarza niezdrową pogoń za kredytem.

Kredytu potrzebują wielkie przedsiębiorstwa przemysłowe, aby utrzymać ciągłość pracy niezależnie od zmiennych wahań rynkowych, za kredytem uganiamy się gorączkowo kupcy i przedsiębiorcy, którym się wydaje, że ciągiły wzrost drożyzny pokryje im wszelkie ryzyko i koszty. Związek banków występuje przeciw temu jasno i stanowczo.

„Przemysł i handel — głosi odezwa — wchodzi na drogę ryzykowną spekulacji,

jeżeli rozmach swej ekspansji czerpią w znacznej mierze w przeświadczeniu, że nieszczęsna fala naszej drożyzny nie może doznać załamania.

Przyjawszy nawet na chwilę, że pesymizm ich znajdzie potwierdzenie w dalszym wzroście drożyzny — zawiodą się w swych obliczeniach, jeżeli nie będą mieli możliwości pokrycia swych zobowiązań wekslowych, czeków oraz gotówki na wypłatę robocizny — z własnych funduszy lub kapitałów.

Celem przetrwania obecnego przesilenia gotówkowego

ostrzegamy przed wszelką grynderką przemysłową, handlową i finansową,

przed spekulatywnym przetrzymywaniem i magazynowaniem surowców i wyrobów, zalecając wielką ostrożność w przeprowadzeniu, a raczej zaniechanie transakcji nieopartych na własnych siłach finansowych, a przeceniających zdolności kredytowe banków, które nie mogą aprobować polityki gospodarczej naszych sfer przemysłowych i handlowych, czerpiących kredyt za fantazyjnym wprost wynagrodzeniem ze źródeł prywatnych, które nawet w razie słabych oznak jakiegokolwiek kryzysu z całą bezwzględnością bez żadnych skrupułów socjalno-gospodarczych, kredyty udzielone wycofują — marnując nasz dorobek gospodarczy ostatniej doby.

Z Górnego Śląska.

Jan J. Kowalczyk

jeden z wybitniejszych działaczy wśród ludu górnośląskiego.

bót rącznych i rysunków uczniów szkół średnich w budynku gimnazjum realnego przy ulicy Studenckiej. Ta wystawa obejmuje tylko jedną salę i mieści przeważnie prace uczniów z czterech klas niższych, gdzie nauka tych przedmiotów odbywa się obecnie obowiązkowo. Całość przedstawia się ilościowo skromnie, pod względem metodycznym nie zrównoważona a poziomem nie przewyższa prac uczniów szkół powszechnych ponieszonych na wystawie przy ulicy Szlak w szkole im. św. Florjana, otwartej również 27 czerwca b. r.

Ilość eksponatów pomieszczonych przy ulicy Szlak obejmujących prace ucz. szkół powszechnych i seminariów nauczycielskich przedstawia się imponująco; są to prace z całego okręgu kuratorium szkolnego krakowskiego.

Na I piętrze mieszczą się seminaria nauczycielskie, na II szkoły krakowskie, a na III szkoły zachodniej Małopolski. Prace te cechuje staranność i sumiennosc, niejednokrotnie nawet dobre zrozumienie przedmiotu, na ogół jednak brak należytych przygotowanych nauczycieli rysunków i robót rącznych, brak programu nauki rysunków daje się odczuwać w pracach mających pretensje już do artystyczne, już do przemysłowe. Brak zrozumienia rysunku dzieła jako prymitywu prostego a charakterystycznego wypowiadania się, a w robotach rącznych brak zastosowania przedmiotu i techniki do materiału. Sąd widzi się niedokoracyjne i niewyraźne traktowanie witrażów, niebrylowe traktowanie modelowania w glinie, nieprymitywne i niesystematyczne traktowanie rysunku. Wina to może nie nauczycielstwa, lecz tych za prędko wprowadzonych a nie należycie przemysłowych nowości.

NAJDODATNIEJ JEDNAK PRZEDSTAWIAJĄ SIĘ PRACE DZIECI WIEJSKICH,

gdyż najwięcej odpowiadają założeniom sztuki prymitywnej.

Są to przeważnie rzeczy skromne i naiwne, lecz niemniej temsamem dobre i miłe. Sala Nr. 22, która ma służyć za wzór metodycznego prowadzenia tych nauk, minęła się po części ze swoim zadaniem.

Te trzy wystawy zwiedzić warto, dają one bowiem wyobrażenie, jakie zdolności i jakie zarodki naszej sztuki kryją się w naszej młodzieży. Wystawa to zresztą okręgu o najwyższym poziomie t. j., okręgu krakowskiego.

Józef Tor.

Nowe prądy w szkolnictwie małopolskiem.

Trzy wystawy szkolne krakowskie.

Zwrot w całym systemie nauczania. — Zamitowanie dziatwy do robót rącznych. — Imponujące rezultaty. — Prace dziatwy wiejskiej.

W Polsce odrodzonej na pierwszy plan wysuwa się troska o szkolnictwo, gdyż ono jest silną podstawą do zupełnego odrodzenia. Naród jednak chcąc się odrodzić musi stworzyć swój własny system wychowania i nauczania. W systemie tym nie wolno nam zapomnieć o tradycjach i zarazem o rezultatach nowoczesnych badań pedagogiczno-psychicznych tak obcych jak i własnych. Wtedy tylko możemy być pewni wielkich wyników, jeżeli wydobę dziemy największą dozę energii i uruchomimy wszystkie najbardziej dodatnie a drzemające w nas cechy charakteru narodowego.

Najnowsze dociekania pedagogiczno-psychiczne zwróciły uwagę na praktyczne, z pracą rączną związane usposobienie dziatwy w tym też kierunku poszły wskazania metodyczno-dydaktyczne.

Za jaknajszerszem uwzględnieniem tego kierunku przemawiają względy potrójne: zdrowie moralne, fizyczne i odpowiadające temu ruchliwe i czynne usposobienie dzieci. Hasłem więc dzisiejszej szkoły nietylko teoria, ale i praktyka, nie tylko praca umysłowa ale i fizyczna.

ROBOTY RĘCZNE I RYSUNKI SĄ TO ŚRODKI KTÓRE NAJWIECEJ TEMU CELOWI ODPOWIADAJĄ.

Wprowadzono je zatem obecnie we wszystkich kategoriach szkół niższych i średnich i jak się okazuje nie bez dodatniego skutku.

Stąd też Kuratorium szkolne krakowskie zarządziło wystawę rysunków i robót rącznych dla nauczycieli szkół średnich i powszechnych zorganizowanego w Krakowie przez Ministerjum W. R. i O. P.

W dniu 26 czerwca otwarto wystawę kursu robót dla nauczycieli w oficynach Szkoły przemysłowej. Wystawa ta obejmuje dwie sale, w

jednej mieszczą się roboty z kartonu i tektury, w drugiej roboty z drzewa (ślójki) wypychanie zwierząt, koszykarstwo, modelowanie z gliny i rysunków. Kartoniarstwo prowadzone przez p. Szumańskiego przedstawia się dodatnio; uwzględniono bowiem stopniowanie materiału tak pod względem techniki jak i formy. Wszędzie widoczny cel pomagania nauce i zastosowanie praktyczne przy uwzględnieniu ładnego kształtu, choć nie zawsze swojskiego ornamentu. Ślójki drzewny, prowadzony przez p. Wójtową, kierownika kursu, przedstawia się również dodatnio. Tak samo równomierne stopniowanie ćwiczeń w zastosowaniu do narzędzi i formy przedmiotów zarazem bardzo praktycznych. Podnieść również należy umiejętne wypychanie zwierząt, natomiast inne dziaty jak koszykarstwo, modelowanie i rysunek wolnorrączny nie odpowiadały założeniu kursu.

W dniu 27 czerwca b. r. otwarto wystawę ro-

Biurokracja m. Krakowa.

Popularnym jest dziś w Polsce hasło oszczędności. Rządowa oszczędność ma iść w dwu kierunkach: zmniejszenie wydatków rzeczowych i zmniejszenie liczby pracowników państwowych. Jakież ten drugi postulat przedstawia się w krakowskim samorządzie?

W samej Centrali Magistratu krakowskiego **W T. ZW. ZARZĄDZIE CENTRALNYM ZAJĘTYCH JEST 641 OSÓB.**

Zarząd majątku miejskiego zatrudnia 37 osób. Bezpieczeństwo publiczne (głównie straż pożarna) 178, ogrody miejskie 45, targowica 43, zdrowotność (lekarze gminni, zakład epidemiczny, zakład czyszczenia miasta itd.), 348, sztuka i za-

bytki historyczne 30, szkoły (przeważnie trzeciarni) 155.

RAZEM ETATOWYCH SIŁ MA MAGISTRAT M. KRAKOWA 1447.

Ta liczba nie obejmuje jednak bardzo licznych trzech kategorii funkcjonariuszów gminy. Pierwszą stanowią siły egzekucyjne, kancelaryjne i techniczne pomocnicze oraz prowizoryczne w samej centrali, drugą — robotnicy wszelkich kategorii zatrudnieni w zakładzie czyszczenia miasta, kafłeryi, fabryce lodu itp., trzecią — pracownicy w zakładach miejskich, jak wodociągi, gazownia, elektrownia, tramwaj. Osobno też obliczyć trzeba miejskie, głównie przez

zakonnice prowadzone, zakłady humanitarne, osobno ludzi, zajętych przy robotach miejskich, przy brukach, kanałach itp. Skromnie licząc jest ich 4 razy tyle, ile etatowych, a więc

OKRĄGŁO 6000 OSÓB.

Sumując te cyfry, daje miasto Kraków zajęte dla 7500 osób dorosłych, co licząc rodzinę na 5 osób, stanowi 37.500 osób.

Ale to tylko część ludności, pracującej dla Krakowa. Obok biurokracji specjalnie krakowskiej miejskiej, ma Kraków bardzo licznych pracowników instytucji centralnych. Jest więc najpierw około 600 nauczycieli i nauczycielek, 350 profesorów szkół średnich, ponad 300 profesorów uniwersytetu i akademii, ponad 150 profesorów szkół zawodowych. Jest około 600 osób zajętych przy policji miejscowej i okręgowej. Jest w województwie, Izbie skarbowej, kuratorium szkolnym itp. zajętych około 400 osób. W

sądzie pracuje 5060. Dodając do tego starostwo polityczne i górnicze, dyrekcję robót publicznych, straż skarbową, pocztę, kolej, oficerów — otrzymamy dalsze co najmniej 5000 ludzi.

A rezultat? Rezultat jest ten, że

DWIE TRZECIE LUDNOŚCI KRAKOWA ŻYJE Z PAŃSTWA!

Kraków jest więc miastem wybitnie urzędniczym i profesorskim.

Co robić, aby ten stan zmienić? Oczywiście oszczędności na szkołach nikt robić nie zamierza. Przeciwnie szkół jest ciągle za mało i coraz to nowe powstawać muszą. Ale czyż nie za dużo ma sił tak magistrat krakowski, jak i niektóre urzędy państwowe?

Zapraszamy w tej kwestyi do dyskusji pracowników poszczególnych dykasterij na temat ich zawodu!

Kilkadziesiąt osób zginęło w czasie burzy w N. Yorku.

Dalsze szczegóły strasznego huraganu w Ameryce.

Donosiliśmy onegdaj o strasnej burzy, jaka w dniu 11 czerwca nawiedziła Nowy Jork. Obecnie pisma amerykańskie podają dalsze sensacyjne szczegóły o niepamiętnej niezwyklej burzy.

Był to raczej straszliwy huragan, który powrywał z korzeniami tysiące drzew, powywracał na wodzie setki mniejszych łodzi i pozrywał dziesiątki kominów i dachów. Wiatr dął z przerażającą szybkością, dochodzącą do 80 mil na godzinę, łamiąc i niszcząc wszystko, co napotkał na swej drodze. Od spadających drzew zostało zabitych sześć osób.

W niezwykle tragicznych okolicznościach zginęła matka i córka, zabita w domu przez drzewo wyrwane przez burzę i rzucone na dach domu. Drzewo swoim ciężarem przebiło dach jednopiętrowego domu i wpadło do pokoju na parterze, zabijając właścicielką domu wraz z córką. Kilka innych osób w tym samym domu zostało ciężko pokaleczonych.

Sześć osób zostało zabitych prądem elektrycznym, pochodzącym od zerwanych drutów elektrycznych.

Najwięcej ofiar spowodował huragan na wodach, otaczających Nowy Jork. Setki mniejszych łodzi zostało przewróconych. Skutkiem czego najmniej 50 osób utonęło.

Jeden człowiek zmarł na paraliż serca z powodu wielkiego przemęczenia podczas wiosłowania łodzi do brzegu, aby uratować swoją rodzinę od zatonięcia. Ledwie łódź dobiła do brzegu i znajdujący się w łodzi wysiedli na brzeg, zmęczony wiosłarz padł trupem na miejscu.

Siła huraganu była tak wielką, że zmiotła w Classon Point Perku w Broux

wielkie koło huśtawkowe

70 stóp wysokie.

Wywalone koło przygniotło na śmierć swoim ciężarem 6 osób, a raniło kilkanaście. Razem liczba wszystkich rannych skutkiem burzy w okolicach Nowego Jorku dochodzi do 120 osób.

Straty wyrządzone burzą dochodzą do kilkudziesięciu milionów dolarów.

W stanie Nowy Jork najwięcej do burzy ucierpiało miasto Syracuse, które zostało zalane wodą na pół stopy wysoko.

Wiele torów kolejowych zostało niebezpiecznie podmytych, skutkiem czego komunikacja została spazalizowana w większej części stanu Nowy Jork. Miasteczka Cannasota i Herkimer skutkiem oberwania chmury zostały zupełnie zalane. Wiele domów zostało zniesionych z fundamentów i przeniesionych na inne miejsca.

Książę uczony — władca jaskini hazardu

(+) Trudno znaleźć o większe nagromadzenie różnych sprzeczności w jednym człowieku, jak to, którego żywym przykładem był zmarły niedawno w 74 roku życia Albert ks. Monaco.

SPADKOBIERCA PÓŁ KOPY NAJZNAKOMITSZYCH TYTUŁÓW

szlacheckich starej Francji, żył spokojnie w swem mikroskopijnem, operetkowym księstewku, zdala od gwaru wszelkiej polityki i życia światowego. Ten potomek pierwszych rodów Francji, władca bądźco bądź suwerenny, choć władza jego rozciągała się tylko nad kilkunastu kilometrami kwadr. kraju i nad

ARMIA, ZŁOŻONA Z CZTERECH OFICERÓW I 80 ŻOŁNIERZY,

umiał śmiesznie pomieścić stanowisko „księżątka” piastować z godnością i zdobyć sobie nawet głośne imię w świecie nauki.

Rządy nie sprawiała mu wiele kłopotu. Małym swym krainką rządził absolutnie z pomocą rady stanu i generalnego gubernatora dopiero w r. 1911 mieszkańcy Monaco, nie mając widocznie nic innego do roboty,

URZĄDZILI REWOLUCYĘ

Przed zamkiem księżęcym zebrało się 300 ludzi, wielkim głosem domagając się konstytucji, którą im też dobroduszenie przyznano. Utworzona wówczas „Rada narodowa” nie miała zbyt wiele do czynienia. Podatków bowiem szczęśliwi mieszkańcy tej krainy nie płacą żadnych, służba wojskowa nie opiera się na powszechnej mobilizacji — a urzędnicy państwowi to przeważnie funkcyjnaryusze jaskini gry w Monte-Carlo, płatni z sowitych dochodów tego zakładu.

Tak więc przybytek hazardu w Monte Carlo był prawdziwym błogosławieństwem i księcia i

kraju, zasilając obficie kasę państwa, stanowiąc jedyne źródło dochodów, z którego pokrywano literalnie wszystkie wydatki, nie wyłączając listy cywilnej samego księcia.

Nic też dziwnego, że dom gry stanowił oczko w głowie rządu Monaco, że

SAM KSIĄŻĘ BYŁ GŁÓWNYM AKCYONARYUSZEM

tego osławionego zakładu — dochody, płynące z tego wątpliwego źródła, zużytkowywał głównie na cele swych upodobań naukowych. Na wspaniałym swym jachcie żeglując po różnych morzach, zebrał tak obfity plon w zbiorach oceanograficznych, że założył z nich wspaniałe muzeum w Monaco.

Zmarły książę był osobistym przyjacielem Wilhelma II, dopiero po wybuchu światowej wojny zerwał tę przyjaźń i

STANAŁ BEZWZGLĘDNIE PO STRONIE FRANCJI

co prawda, nie wpłynęło to decydująco na rozstrzygnięcie wojny, gdyż sławetna armia księstwa nie wzięła w niej czynnego udziału..

Następca tronu, Ludwik, jegomość już podtatustały mocno, liczący 51 lat, zdradza zupełnie odmienne upodobania, niż jego uczony papa. Powążył się on nawet głośno oświadczyć, że muzeum oceanograficzne nadawałoby się na stajnię dla rasowych koni, co spowodowało długotrwałe napięcie w stosunkach między ojcem a synem.

Moda składa broń przed oszczędnością

(1.) Podobnie jak wojna zniszczyła trzy potęgi europejskie, tak okres powojenny zaczyna miazdżyć czwartą — jest nią wszechwładna dotąd moda. Walka trwała długo, obecnie moda zaczyna składać broń przed oszczędnością..

Ceny istotnie tak szczytowo się podnosiły, iż przeciętny ciągłymi dodatkami drożyznianymi za silany budżet szanującej się kobiety, nie mógł za nimi podążyć. W różnych zrzeszeniachacyjnych niewiast obradowano nad uproszczeniem strojów. Dobra wola, stanowczość i energia, cechujące lepszą połowę ludzkości odniosły tryumf zupełny. Kasowano skąpnie przedmioty toalety, uznane niedawno za konieczne.

Na pierwszy ogień poszedł — kapelusze, na który stać tylko milionerki. Kto kapelusza nie ma, może się bez niego obejść. W stolicach, w modnych stacyach kąpielowych, w teatrach panie kapeluszy nie używają. Nawet sędziwe matrony starannie ufrizowane, mimo całego konserwatywizmu, uległy modzie.

Pozbyto się też pancerza, przeciwko któremu higieniści od lat wielu wytaczają działa wymowy i ostrzeżeń. Gorset jest dziś przeżytkiem, jak ongi krynolina.

Potem przyszła kolej na rękawiczki. Przedmiot to również nader kosztowny i szybko się niszczący. Materiał przytem tak skiepszał, że po pierwszym praniu, rękawiczka nie jest do użycia. Nie przeto prostszego, jak bojkot nakrycia rąk, które starannie manikuirowane, zdobne jedynym tylko pierścionkiem i obrączką, sprawiają najlepszy efekt u tych także, którzy je skwapliwie caują.

Nie poprzestając na tych sukcesach oszczędność sięga po dalsze laury. Wypowiedziała wojnę... pończochom, jako uosobieniu największego zbytku. Lecz tu sprawa jest trudniejsza. Kolor bucika lub pantofelka nie zawsze daje się zharmonizować z kolorem sukienki. Opozycja walczy skutecznie dotąd; niezrażona wprost szalonymi cenami pończoch. Czynione wszakże są zabiegi, aby spódniczki już bardzo przedłużone bardziej się przedłużały, a wówczas pończochy stracone zostaną ze swego piedestału.

Kobięce ligi oszczędnościowe opracowują nowe jeszcze plany kampanii. Oby zwyciężyły!

Chwila bieżąca.

Kraków, dnia 5. lipca 1922.

Kształcenie młodzieży handlowej.

Krakowska Kongregacja kupiecka przysłała nam następujące pismo:

Wykształceniu dorastającego pokolenia kupieckiego poświęca Krakowska Kongregacja Kupiecka już od dłuższego czasu baczną uwagę. Chodzi tu o młodzież uczęszczającą do t. zw. uzupełniającej szkoły handlowej, której rezultaty — mimo sumiennej pracy grom nauczycielskich — są dość niskie. Dało to Starszemu Kongregacyi inż. Ademałowiczowi pochop do wytoczenia tej sprawy na szerokie forum. Z jego też inicjatywy zwołała Izba Handlowa, której prezes p. Tadeusz Epstein bardzo życzliwie akcja tą się zajął, ankietę, w której członkowie Kongregacyi wzięli liczebnie przeważający udział. Ustalono przedewszystkiem, że słabe przygotowanie uczniów utrudnia ogromnie skuteczność nauczania. Praktykant handlowy winien posiadać co najmniej ukończoną 7-klasową szkołę powszechną lub niższą szkołę ś.rodnią. Nauka handlowa, nawiązując do tej podbudowy, powinna objąć obok zwykłych umiejętności kupieckich, jak rachunki kupieckie, księgowość, stylistykę handlową, także naukę o państwie, geografii produktów i komunikacye, a wreszcie i przedewszystkiem towaroznawstwo, podzielone na cztery specjalne działy, t. j. działy kolonialny, tekstylny, metalowy i papierowo-galanteryjny. Nauka, szczególnie w tym ostatnim dziale ma być wywołana z piętna encyklopedycznej powierchowności, która od pewnego czasu, przy specjalnym zbiegu okoliczności tak dotkliwie obniżyła poziom wiedzy towaroznawczej w Krakowie, a złożona ma być w ręce praktyków i prawdziwych znawców przedmiotu. Wogóle stały kontakt między uzupełniającej szkołą handlową a kupiectwem winien być jaknajściślej przestrzegany. Pogłębienie nauczania pociągnie dla kupiectwa dotkliwie ciężary w postaci regularnego odrywania praktykantów od potocznych zajęć sklepowych, lecz patryotyczne kupiectwo, skupione w Kongregacyi, poniesie ochoczo tę ofiarę dla podniesienia powagi i siły stanu kupieckiego.

Bównoległe z troską o wykształcenie dorastającego pokolenia, objawia kupiectwo nasze dużą dbałość o popieranie ruchu samokształceniowego wśród polskich pomocników handlowych. Jest to ruch samorzutny i żywiołowy zarazem. Handlowcy chrześcijańscy urządzają stałe kursa praktyczne dla swoich członków, ciesząc się wielką frekwencyą. Wobec te,

Reklama dźwignią handlu!

go ma w rzedlugim czasie zwołać Izba handlowa, działając w porozumieniu z Kongregacją i innymi zrzeszeniami kupieckimi specjalne posiedzenie, na którym wraz z reprezentantami handlowców staraloby się o ujęcie tego ruchu samokształceniowego w pewien system, poddyktowany potrzebami życia. Wszystkie czynniki oficjalne objawiają w tym kierunku żywe zainteresowanie i najlepsze chęci, zarówno prezes Izby handlowej p. Tadeusz Epstein, jak i Zarząd miasta, reprezentowany na ankiecie przez wiceprezydenta Rollego. Inicytawą inż. Adelmanna może w skutkach swych wywrzeć decydujący wpływ na bieg nauczania handlowego w całej Polsce.

— 000 —

ODNOWIENIE DYPLOMU DOKTORSKIEGO PO 50 LATACH. 6 b. m. o godz. 12 w południe odbędzie się w Auli Uniwersytetu Jagiell. uroczystość odnowienia dyplomu doktorskiego po 50 latach dra Adama Jędrzejowicza (doktora prawa). Wstęp na uroczystość wolny.

Z POLSKIEGO TOWARZYSTWA TATRZAŃSKIEGO W KRAKOWIE. Onegdaj odbyło się doroczne Walne Zgromadzenie P. Tow. Tatrzańskiego. Sprawozdanie z całorocznej działalności wykazuje duży rozwój Towarzystwa. Zawiazane w ostatnich dwóch latach oddziały, w Warszawie, Poznaniu, Lwowie, Łodzi i Cieszynie rozwijają bardzo żywą działalność na polu zbliżenia całej Polski do Tatr. Oddział warszawski poparty przez Macierz krakowską buduje duże granitowe schronisko na Hali Gąsienicowej, które pomieści przeszło 100 łózek. — W bieżącym roku oprócz odnowienia i rozszerzenia schroniska przy Morskiem Oku, będą otwarte i zagospodarowane schronisko w Roztoce, przy Pięciu polakich stawach i na Hali Gąsienicowej.

Po udzieleniu Wydziałowi absolutorium i uchwaleniu szeregu spraw administracyjnych dokonano uzupełniających wyborów do Prezydium i Wydziału. Ustupiającego z prezury wielce zasłużonego i długoletniego prezesa Towarzystwa rektor dra Wł. Szajnochę wybrano przez aklamacyjnym honorowym członkiem Towarzystwa. Prezesem wybrano inżyniera J. W. Czerwińskiego, I szym wiceprezesem dra Lardemera, II szym wiceprezesem M. Sędzimirę. Do wydziału wybrano dyrektora T. Dropiowskiego, inż. St. Krawczyka, dra K. Piotrowskiego, St. Porębskiego, prof. K. Sosnowskiego, prof. dra K. Steckiego, prof. dra M. Świerza i prof. dra Wł. Szafera. Wydział Towarzystwa komunikuje, że noclegi w schroniskach wysokogórskich Towarzystwa dostępne będą w b. r. tylko dla członków Towarzystwa.

Z DYREKCYI PAŃSTW. KURSÓW NAUCZYCIELSKICH W KRAKOWIE. Egzamin dojrzałości odbył się w tutejszym zakładzie w dniach od 26 czerwca do 3 lipca pod przewodnictwem wizytatora szkół p. Antoniego Marcinkowskiego. Do egzaminu zgłosiło się 63 abiturjentów (tek). Świadectwo dojrzałości otrzymali: Balanka Stefania, Baranowski Aleksander, Białkówna Maryja, Buczyński Franciszek, Cetmarowiczówna Janina, Cyganowski Józef, Duński Tadeusz, Eigerówna Zofia (z odzn.), Filipkówna Anna, Frenkiówna W., Galska A., Gaworówna P., Geldwertówna R. (z odzn.), Gotkiewicz M. (z odzn.), Gromnicka M., Gucwa Feliks (z odzn.), Intoldówna B. (z odzn.), Jabłoński J., Kluzik St., Kolodziejówna H., Korzeniowska Eug. (z odzn.), Kobutówna M., Kruczkowska Z. (z odzn.), Lanckauówna Gust. (z odzn.), Lempartówna Jadw., Łukawiecka J., Macuzanka J. (z odzn.), Maniecka M., Miernczyńska J. (z odzn.), Moździeń J., Muchowiczówna W., Muchowiczówna Zofia (z odzn.), Müllerówna A. (z odzn.), Onakówna A. (z odzn.), Palkówna Star., Paszkiewiczówna Włodz., Pjerożanka Hel., Pluciński J., Powtakówna F., Ryszplerówna J. (z odzn.), Sanakowska Wł., Sarkówna J., Schönfeldówna F., Smokowska E. (z odzn.), Szlezakówna J., Stechel J., Siegel M., Serzysko F., Scheinówna Eug., Tenrebaumówna M. (z odzn.), Wachówna R., Wilkowska M., Wroński T., Zachara St. — Nowy rok szkolny rozpocznie się 1 września. Termin wnoszenia podań o przyjęcie na studium roczne lub dwuletnie upływa 30 sierpnia. Podania skierować należy pod adresem Dyrekcji Państwowych Kursów Nauczycielskich w Krakowie, ul. św. Marka 34.

GROŹBA STREJKU ROBOTNIKÓW BUDOWLANYCH. We czwartek 6 b. m. odbędzie się zebranie robotników budowlanych z m. Krakowa, które zdecydować ma o ogólnym strejku robotników budowlanych w liczbie przeszło 6000 ludzi w Krakowie. Powodem strajku ma być nieuwzględnienie żądań podwyżek płac o 35 proc., a przyznanie im jedynie 5 proc. podwyżki przez pracodawców. Obecne zarobki robotników budowlanych wahają się od 1900—2200 mk. dziennie, co przy uwzględnieniu niedziel i świąt da przeciętnie ponad 1000 mk. dziennej płacy robotnika budowlanego.

WIELKIE ZGROMADZENIE urządziła Towarzystwo „Rozwój” w sobotę 8 b. m. o godz. 7 wiecz.

NADUŻYWANIE POGOTOWIA. Na innym miejscu przedstawił nam na podstawie autentycznych dat smutny stan finansowy Pogotowia, rozporządzającego, jak dotychczas, tylko 1 karetką konną i autem. Wobec tego wprost karygodnym należy nazwać niepotrzebne wzywanie Pogotowia w wypadkach, w których ono nie jest obowiązane interweniować. Tymczasem mnożą się takie wypadki coraz częściej. Wczoraj pewien właściciel realności przy ul. Starowisłnej zawezwał Pogotowie, by odwiezło do szpitala jego stróżkę, chorą od kilku dni.

Wielka rozbudowa Krakowa.

W toku są budowy kilku fabryk i domów prywatnych.

(Wywiad „Gonca Krakowskiego”).

(ch.) Zdawałoby się, że w chwili obecnej, gdy prawie każdemu daje się odczuwać szalony brak mieszkań, że ruch budowlany rozwinąć się musi na wielką skalę, tymczasem sprawa przedstawia się zupełnie inaczej.

Mianowicie, największą przeszkodą w rozwoju na wielką skalę ruchu budowlanego, jest

BRAK KREDYTÓW RZĄDOWYCH

które mimo uchwały rządowej nie uzyskały sankcji Sejmu — zaś w związku z ostatnim przesileniem rządowym ulegną prawdopodobnie po naszym rozpatrzeniu, tak iż wypadnie poczekać jeszcze długo, aż kredyty owe rzeczywiście udzielone zostaną przedsięwzięciom budowlanym.

Wielu jednak lokatorów umawia się zbiorowo z właścicielem, by ten przy pomocy udzielonych mu przez nich drobnych lub większych udziałów, rozpoczął budowę jednego budynku, bez oglądania się na pomoc rządową.

Niektórzy lokatorzy płacą za mieszkanie stojące do dyspozycji prawie 70 proc. kosztów budowlanych.

Tu warto zaznaczyć, że w nowo wybudowanych domach czynsz od jednej ubkacji wynosić będzie rocznie od 150 tysięcy, zaś mieszkanie złożone np. z trzech pokoi z kuchnią kosztować będzie rocznie milion marek.

Trzeba przyznać wprawdzie, że dzięki inicytywom, przeważnie prywatnych osób przeprowadzono w bieżącym r. i przeprowadza się dalej szereg budowli jedno, dwu, trzy nawet czteropiętrowych, przeważnie jednak ruch cały ogranicza się do drobnych adaptacji starych domostw, jakoteż budowy magazynów, składów i t. p.

Zaraz potem wezwało auto na Podgórze, gdzie w pewnej fabryce robotnik doznał przy pracy wielkich kontuzji, bo aż otarcia palca. I w takich to „wypadkach” alarmuje się niepotrzebnie Pogotowie, narażając je na daremną stratę czasu i materiału (wobec cen benzyny jeder wyjazd autem kosztuje parę tysięcy marek). Czas, by najszerze sfery ludności naszego miasta zrozumiały, że Pogotowie można wzywać tylko naprawdę w ważnych wypadkach.

ATAK SZALU. Wczoraj około godz. 7 wiecz. na placach koło placu Szczęśliwego żołnierz nazwiskiem Grzędziński, dostał ataku szalu i napadł na przechodniów. Zawezwane Pogotowie przewiozło go do szpitala okr. wojskowego.

ZA WYWOZ SŁONINY I WĘDLIN aresztowano Agnieszkę Skryniach. Skryniachowa usiłowała przepuścić policyjanta 5000 mk. Towar skonfiskowano.

NAPAD BANDYCKI. Z namowy Michała Kundaświewicza, lat 24, wyrobnika z Zielonek, napadło na Franciszka Jędrzejewskiego, gospodarza z Zielonek, trzech opryszków, którzy go pobili tępym narzędziem. Kundaświewicza aresztowano.

ARESZTOWANIE SŁUŻĄCEJŁOŹDZIEJKI. Na dworcu kol. aresztowano Maryję Garcarz, lat 15, służącą z Polskiej Ostrawy, która okradła Pawła Łosia, zamieszkałego przy ul. Zabłocie z rzeczy łącznej wartości 100.000 mk., chciała wyjechać.

KRADZIEŻE KIESZONKOWE. W pociągu na linii Kraków—Sosnowiec skradziono portfel z 38.000 mk. na szkodę Juliana Strauchowa. — Chaimowi Horowitziowi z Rzeszowa skradziono w tramwaju portfel z 400.000 mk.

ZWRACAMY UWAGĘ SFER NAUCZYCIELSKICH

na zamieszczony w dzisiejszym numerze konkurs, rozpisany przez Kuratorium Okr. Szk. Białostockiego. Jak się dowiadujemy, pobory pracowników oświatowych na tamtejszym terenie wynoszą oprócz przewidzianych ogólną ustawą, także osobny dodatek kresowy w wysokości 50 proc. dodatku drożdżnianego. Co do pomieszczenia, rzecz przedstawia się również o tyle dodatnio, że w Województwie Białostockim obowiązuje ustawa o rekwiżycy mieszkań.

Z TEATRÓW.

MIEJSKI TEATR OPERA I OPERETKA. Dziś w. środę rekordowa operetka O. Straussa „Piękna syrena”. Jutro we czwartek czarująca operetka Karolany’ego „Szkoła miłości”. Pełne romantycznego uroku libretto jak również i świetne wykonanie budzą prawdziwy zachwyt. Przelozone ze środy na piątek „Piękna syrena” przedstawienie dla urz. dników po znizonej cenie. — W sobotę po dłuższej przerwie wchodzi na afisz oryginalna opera Bonatzy’ego „Amor w śniegu” z Lelewiczem jako Franciszkiem Józefem w roli tytułowej.

Z BAGATELI. Dziś premiera farsy z życia wojskowego „Dama z pod Nr. 23”. Batuta reżyseryjna

Z większych budowli wykonanych w ostatnich czasie warto wspomnieć o zakładzie chemicznym dla wyrobu sacharyny przy ul. Kosynierów (bud. p. Ostrowski), fabryce samochodów (dzielnica XI) fabryce witraży „Industria” (koło rzeźni miejskiej)

W dzielnicy VIII (Kaźmierz) wybudowano całkowicie kilka nowych domów mieszkalnych, po zaem przeprowadzono nadbudowy i drobne adaptacje.

W dzielnicy IV wybudowano 1 piętrowy dom z poddaszem, dalej 4-ro piętrowy dom im. Piotra Skargi i III piętrową oficynę z poddaszem przy ulicy Czystej.

W dzielnicy XVII (Krowodrza) 5 domów parterowych, 2 domy III piętrowe (wybudowała spółka mieszkaniowa). Następnie warto zaznaczyć, że buduje się fabrykę kotłów, III piętrową fabrykę farb i atramentów i szereg pomniejszych warsztatów.

W dzielnicy XV w przyszłym tygodniu będzie rozpoczęta budowa III piętrowego domu gminy miasta Krakowa i równocześnie dwu willi jednopiętrowych, w bezpośrednim sąsiedztwie istniejących willi profesorskich.

Pozatem istnieje projekt budowy 4-ropiętrowych domów przy ul. Syrokomli (róg Zwarysińskiej) i Alei Krasiańskiego jakoteż już są ułożone projekty szeregu innych budowli.

Wszystko to jednak — aczkolwiek świadczy o dobrej woli i inicytywie poszczególnych jednostek jest prawie niczem, wobec wymagań jakie stawia nam chwila obecna.

Kwestya budowlana — zaznaczamy to raz jeszcze — nie da się rozwiązać przy pomocy wysiłków jednostek prywatnych, lecz koniecznie musi tu przyjść z pomocą rząd, udzielając jaknajdalej potrzebnych subwencji.

„Damy z pod Nr. 23” spoczywa w rękach p. Nowackiego, który zarazem odwarza główną rolę. Obsadę farsy tworzą pp. Malicka, Pobóg, Szreniawa, Dąbrowska, Skalska, Turski, Wesolowski, Broński, Heniowski, Stodolski, Berski, Ratschka i inni.

Z TEATRU NOWOŚCI. Dziś we środę daną będzie premiera operetki H. Bertego „Trzej kawalerowie”. Repertuar całonocny wypelni ciesząca się na wszystkich scenach zagranicznych wielkimi powodzeniami operetka „Trzej kawalerowie”.

ANDA KITSCHMAN, znana nam chlubnie artystka, wystąpi w Krakowie tylko jeden raz w piątek 7 b. m. w Starym Teatrze. Współdziałać będą ulubieńcy nasi: Seweryn Michałowski i Marek Windheim.

REPERTUARY TEATRALNE.

TEATR IM. J. SŁOWACKIEGO.

Środa: „Dzieci ziemi”.

TEATR MIEJSKI OPERA I OPERETKA.

Środa: „Piękna Syrena”.

Czwartek: „Szkoła miłości”.

TEATR „BAGATELA”.

Środa: „Dama z pod Nr. 23”.

Czwartek: „Dama z pod Nr. 23”.

OPERETKA „NOWOŚCI”.

Środa: „Trzej kawalerowie”.

Czwartek: „Trzej kawalerowie”.

Piątek: „Trzej kawalerowie”.

Z SALI KONCERTOWEJ.

XIV. Koncert Symfoniczny Związku muzyków polskich.

Onegdajszy koncert symfoniczny, czternasty z rzędu, dany przez — zasłużony okolo kultury muzycznej Krakowa — „Związek muzyków polskich”, był ostatnią artystyczną produkcją w sezonie koncertowym 1921/22 i naprawdę uroczystym zamknięciem tegoż. Program ze względu na znakomitego gościa, biorącego współdziałal w produkcji p. Adę Sari, musiał dostrajać się do produkcji wokalnych, z zakresu koloratury i obok szat nowoczesnej twórczości orkiestralnej, mieścił utwory Rosiniego, Mozarta i Verdiego, a nadto, i tak chętnie przez kolaraturowane śpiewaczki produkowanego „Słowika” Alabiewa. Nowością, wysoce interesującą dla lubowników muzyki symfonicznej była kompozycja Ippolitowa—Iwanowa „Suitta kaukaska”, którą filharmonicy krakowscy zagrali starannie i brawurowo, zyskując uznanie wypełniającej salę publiczności. Niemniej nader charakterystyczny balet z opory „Gioconda” Ponchiellego zagrany był z właściwą plastyką i ruchem tematów, oraz doskonałym ujęciem charakterystyki nastroju. Dyr. Walewski, świetny dyrygent, umie nie tylko czerpać szczegóły i wydobywać je w sposób precyzyjny — lecz czuwa nad całością charakteru, oraz stylu kompozycji, aby jej wykonaniu nadać właściwą

barwę i odpowiedni nastrój.

W koncercie wzięła udział znakomita śpiewaczka polska p. Ada Sari, o której talencie śpiewackim i wspaniałej technice wokalnejskiej wskazywał już w jednym z poprzednich mych sprawozdań. Waleś, ry przepięknego ciepłego iście słowiczego dźwięku, perlistej koloratury, niezawodnej i niezawodzącej techniki oraz bogatej muzykalności i olbrzymiego umuzykalnienia wystąpiły w całym blasku na tle doskonałego i świetnego akompaniamentu orkiestrowego, zjednując znakomitej divie, jakoteż wtórującej orkiestrze, wyrazy należnego uznania. Niepodobna pominąć nader pięknego towarzyszenia na flecie, w temacie z wariacjami Mozarta wykonywanych przez p. Skawińskiego. **St. Bursa.**

Z POLSKI.

P. WICEMINISTER DR JULIUSZ DUNIKOWSKI bawi na urlopie w Małopolsce.

DZIENNIKARZE SZWAJCARSCY WE LWOWIE. Wczoraj przybyli do Lwowa dziennikarze szwajcarscy. Na dworcu głównym powitali ich przedstawiciele lwowskich organizacji dziennikarzy z red. Laskownikiem, oraz dr. Voglem na czele. Po powitaniu goście byli podejmowani śniadaniem w sali restauracyjnej, poczem udali się na zwiedzenie miasta.

STUDENCI RUMUŃCY ZWIEDZAJĄ POLSKĘ. Dnia 5 bm. wyjeżdża do Polski wycieczka studentów Akademii handlowej i przemysłowej w Bukareszcie. W wycieczce biorą udział również profesorowie. Ogólna liczba uczestników wynosi 100 osób. Wycieczka zwiedzi Warszawę, Kraków, Wieliczkę, Poznań, Łódź, Bydgoszcz, Sosnowiec, Gdańsk i Białą-Bielsko. Podróż będzie trwała około trzech tygodni. Celem jej jest zacieśnienie węzłów ekonomicznych między Rumunią a Polską. Koła oficjalne przypisują tej wycieczce wielkie znaczenie.

WYLEWY WE WSCH. MAŁOPOLSCE. Nieustanne deszcze, panujące od paru tygodni, spowodowały wylew wszystkich potoków górskich. Wystąpił z brzegów Prut, zalewając w okolicy znaczne obszary ziemi. Prąd wody uniósł kilka chałup wiejskich i powyrwał drzewa z korzeniami. — Wiele stodoł spłynęło z nurtem. W powodzi zginęło też dużo zwierząt domowych. Podobnie Czarny Potok rozlał się szeroko, zalewając osady ludzkie. Szkody ogromne. Wzbrana rzeczka Werona odcięła probostwo gr. kat. i sąsiednią okolicę od miasta Tyśmienicy, tak, iż wszelka komunikacja z tą częścią okazała się niemożliwą.

SPADKI W AMERYCE. Konsulat generalny Rzeczypospolitej w Chicago (Consulate General of the Republic of Poland, 1115 N. Robey str., Chicago, Illinois) poszukuje spadkobierców zmarłych w Ameryce Polaków: śp. Kazimierza Śrokomskiego, Józefa Opióły, Józefa Pietrzaka, Bronisława Szuleckiego.

ZJAZD CUKROWNIKÓW. W Poznaniu rozpoczęły się obrady ogólnopolskiego zjazdu cukrowników.

PRZEMYTNICTWO ZŁOTA DO NIEMIEC. W Jeleniu (Wielkopolska) aresztowano handlarza Józka za przemytnictwo złota i srebra do Niemiec. — W przeciągu ubiegłego roku przemycił Józko około 50 centnarów złota i srebra.

ZJAZD NAUCZYCIELSKI W WARSZAWIE.

Wczoraj rozpoczął się w Warszawie doroczny IV zjazd delegatów Związku Polskiego Nauczycielstwa Szkół Powszechnych. Zjazd potrwa 4 dni.

V. POLSKI KONGRES PRZECIWALKOHOŁO-

WY odbędzie się w dniach 8, 9 i 10 bm. w Warszawie. Zadaniem Kongresu jest wykazanie do konieczności zagadnienia oraz podanie sposobów współpracy wszystkich warstw w walce z alkoholizmem.

CHREZT ADWENTYSTÓW W POZNANIU. Onegdaj rano o 5-ej adwentyści poznańscy urządzili nad brzegiem Warty nabożeństwo chrztu ponownego, przyczem ochrzczili 19 dorosłych osób, w tem 16 Polaków i 3 Niemców. Pośród ponownie ochrzczonymi była także pewna 70-letnia staruszka. Obrządek chrztu adwentyści wykonują przez zanurzenie w wodę. Śpiewano polskie i niemieckie pieśni, dwóch kaznodziej wygłaszało kazania w obydwóch językach.

POŻAR STAJNI WOJSKOWYCH. W Starem Stole, kolo Bóbrki, spłonęły doszczętnie stajnie wojskowe, załogujące tam oddziału piechoty, w których mieściły się znaczne zapasy siana i zboża. Szkoda wynosi około 10 milionów marek. Dotychczasowe śledztwo wykazało, iż ogień został przez nieznaną sprawców podłożony.

UWOLNIENIE ZA KAUCYĄ. Kupiec Engel w Warzawie, podejrzany o usiłowanie dokonania mordu rytuałnego i aresztowany przed kilku tygodniami, został zwolniony z więzienia za kaucyą 2 milionów marek.

STAROSTA BEZ MIESZKANIA. W „Kuryerze Stanisławowskim” czytamy następujące ogłoszenie: „Ponieważ powołane do tego władzę nie opiekują się mną zupełnie — wakutek czego od miesięcy pięciu znajduję się bez pomieszkania, udaję się pod opiekę społeczeństwa stanisławowskiego wszelkiej narodowości i wyznania — z prośbą o dostarczenie

Jak pracuje krakowskie pogotowie ratunkowe?

Nowe auto ratunkowe. — Społeczeństwo winno pokryć wydatki.

(ch) Społeczeństwo nasze zbyt mało się interesuje tak ważną placówką, jaką jest Pogotowie ratunkowe.

Według informacji, jakie zasięgnęliśmy na miejscu wynika, iż Towarzystwo to boryka się z kolosalnymi trudnościami natury technicznej i finansowej. Sprawa przedstawia się następująco:

Pogotowie ratunkowe rozporządza w chwili obecnej zaledwie 1 karetką i 1 autem, a w tych warunkach musi kilkanaście razy w dzień i w nocy interweniować przy wypadkach w Krakowie i okolicy. Dzięki jednak gorliwości kierownika towarzystwa, dra Zapałowicza, Pogotowie nabyło z demobilu wojskowego kilka samochodów, które po zremontowaniu oddawać będą mogły wielkie zasługi. Doprowadzenie jednak aut do porządku kosztować będzie 10 milionów.

Tu warto zaznaczyć, iż wojskowość i Zarząd S-ki tramwajowej idą pod każdym względem na rękę towarzystwu. Szczególnie duże zasługi

mają w tym względzie: dyrektor spółki tramwajowej p. Fischer, będący równocześnie wiceprezesem Pogotowia, zaś ze sfer wojskowych pp.: komendant zbrojowni gen. Truszkowski, majorowie Piotrowski i Damski.

Co do budżetu Pogotowia to trzeba powiedzieć, iż przedstawia się on bardzo fatalnie, mianowicie suma dochodów wyraża się cyfrą 16 milionów, zaś rozchodów cyfrą 24 milionów; pozostaje więc do pokrycia 14 milionów, na które brak towarzystwu wszelkich środków.

Społeczeństwo krakowskie, które w tak wydatnej mierze korzysta z nieocenionych usług Pogotowia, powinno poczuwać się do obowiązku aby tej niezbędnej instytucji przyjąć z jak najwydatniejszą pomocą finansową. przez liczne wpisywanie się na członków wspierających, oraz przez dobrowolne ofiary; jasnym jest bowiem, że Pogotowie, zdane wyłącznie na własne siły, nie zdołałoby długo prowadzić swej filantropijnej działalności.

mi stosownego mieszkania za odpowiedniemi wynagrodzeniem. Starosta St. Łukaszewski.”

NADUŻYCIA KIEROWNIKA BURSY. Prefektem bursy uczniowskiej w Buczaczu był profesor gimnazjalny Michalski. Gdy pokazały się niedobory w funduszu bursy, sprawą tą zajęła się prokuratorysta stanisławowska. Przed urzędem sędzia śledczy wydał nakaz aresztowania prof. Michalskiego, którego osadzono w więzieniu w Stanisławowie.

ZASTRZELENIE NIEMIECKIEGO PRZEMYTNIKA. Posterunek celny zauważył przedwczoraj niedaleko Próżewa (Wielkopolska) przemytnika, chłkiem przemyskającego się z towarem za granicę niemiecką. Gdy na wołanie i strzały w powietrze przemytnik nie przystanął, posterunek strzelił do niego i położył go trupem. Z znalezionych przy zastrzelenym papierów wynika, że jest nim poddany niemiecki Gustaw Piontek, liczący lat 27.

KARA ZA CHRAPANIE W SĄDZIE. Za spanie, połączone z chrapaniem, podczas rozpraw w sądzie łódzkim skazany został Abraham Kon na 400 mk. grzywny. Droga ta przyjemność winna być przestroga dla publiczności, która częstokroć niewłaściwie się zachowuje podczas rozpraw w sądzie.

BRACIA PRZYRODNI MORDUJĄ SZWAGRA. W kwietniu br. bracia przyrodni Michał i Jerzy Michajluk zamordowali swego szwagra Wasyla Semotnika w Babińcach. (Wsch. Małopolska). Onegdaj w Kołomyi sąd przysięgłych obu podsądnych skazał na karę śmierci przez powieszenie.

KAMIENIE ZAMIĄST CHUSTEK. Właściciel hurtownego składu bławatnego przy ul. Długiej w Warszawie Anszel Stern zamówił w firmie „Kosmanos” w Wiedniu 2700 chustek tureckich. Firma wiedeńska chustki wysłała do Krakowa, do kantoru przewozowego Cracovia, gdzie zostały one oclone i przez krakowską firmę przewozową wysłane w dalszą drogę do Warszawy. W dniu onegdajszym Stern odebrał swój towar, a sprowadziwszy do składu, skonstatował po rozpakowaniu, że chustek znajduje się tylko 2640, zaś w miejsce brakujących 60 chustek znajdowało się zapakowanych 5 dużych kamieni, których waga odpowiadała wadze brakującej ilości chustek. W drodze, jak stwierdzono, bagaż został przez niewykrytych sprawców rozpakowany i chustki zostały skradzione. Stern oblicza swe straty na 462 tysiące marek.

SZEROKIEGO SWIATA.

PADEREWSKI ODZNACZONY PRZEZ AMER. UNIWERSYTET. „Rzeczpospolita” podaje, że uniwersytet Kolumbia w Nowym Jorku odznaczył Paderewskiego stopniem honorowego doktora.

POD HASŁEM ROZBROJENIA. Otwarto w Paryżu 3-cią sesję komisji rozbrojenia, pod przewodnictwem Vivianiego. Nadesłane już przez czternaście państw odpowiedzi ujawniają postępy na drodze redukcji wydatków na zbrojenia.

KONIEC „PRAWDZIWYCH NIEMCÓW”. Niemiecki minister spraw wewn. rozwiązał związek prawodźwicznych Niemców z wszystkimi jego oddziałami krajowymi, okręgowymi i lokalnymi. Ponadto rząd niemiecki zarządził rozwiązanie organizacji wojskowych „Stalowy hełm” i „Związek żołnierzy brązowych”.

UWALNIANIE ZBRODNIARZY. Onegdaj skończył się proces przeciw berlińskiemu lekarzowi Michelsonowi oskarżonemu o nadużycia w czasie wojny. Wyrok jest uwalniający.

CHCIAŁ NIEMCY PODZIELIĆ NA DWIE CZĘŚCI. Przed sądem w Monachium rozpoczął się dzisiaj proces przeciwko niejakiemu Loeprechtingowi, oskarżonemu o zdradę stanu. Usiłowania jego szły w tym kierunku, aby oddzielić południowe Niemcy od północnych i poprzeć akcję południa przeciw północy. Loeprechtinga skazał sąd na dożywotnie więzienie i utratę praw obywatelskich.

GORKIJ ZDRAJCĄ TAJEMNIC SOWIECKICH. Podobno władze sowieckie wydały rozkaz natychmiastowego aresztowania Gorkija w chwili, gdy ten przekroczył granicę Rosji. Dekret ten ogłoszono w związku z wiadomościami, których miał udzielić Gorkij zagranicy, a które były tajemnicą urzędową sowiecką.

PROCES MORDERCÓW MILJUKOWA. W berlińskim sądzie okręgowym rozpoczął się proces przeciw rosyjskim oficerom którzy popełnili zamach na Miljukowa. Obydwaj oskarżeni oświadczyli, że motywem ich czynu był pogląd, iż Miljukow jest głównym sprawcą rewolucji i dzisiejszego zniszczenia Rosji. Miljukow dążył w czasie wojny do zawarcia osobnego pokoju z Niemcami i w mowie swej w Dumie w dniu 1 listopada 1916 r. obrzucił obelgami cara.

NOWY JEZYK MIĘDZYNARODOWY W ROSJI nazywa się „Ido”. Jest to esperanto zreformowany. Bolszewicy wydają w tym języku pisma i broszury. Idyści chcą się porozumieć z esperantystami i nie zwalczają ich. Rozsyłają razem podręcznik „Ido” i Esperanto. We Francji Idyści mają już swoją sekcję.

ULASKAWIENIE SPRAWCY ZAMACHU NA KRÓLA ALEKSANDRA. Ulaskawienie Desicza, sprawcy zamachu na króla Aleksandra, wywołane, jak się zdaje, przesilenie gabinetowe. Desicz nie prosił o ulaskawienie, lecz został ulaskawiony na interwencję młodej królowej.

OLBRZYMA KATASTROFA KOLEJOWA. „Chicago Tribune” donosi z Atlantic City: W katastrofie pociągu ekspresowego, który jechał do Filadelfii zostało zabitych 60 osób, a kilkuset rannych. Pociąg wykołędził się w pełnym biegu i spadł z szyn.

CHORY UMYSŁOWO BRAT KRÓLEWSKI. Przebywający we Francji brat króla jugosłowiańskiego Aleksandra, Jerzy, wysłał listy pełne pogroźek do króla, prezesa ministrów Pasicza i wybitniejszych polityków serbskich. Rząd serbski zamierza wystąpić o uznanie księcia Jerzego za chorego psychicznie i zamknięcie go w domu zdrowia.

AUTO SIEJĄCE BANKNOTY. Jacyś rozwydrzeni paskarze w Berlinie, pragnąc mimo szalejącej drożyzny okazać swą pogardę dla zdewalutowanej marki niemieckiej, urządzili onegdaj szczególniejszą „zahawę”. Jadąc w szalonym pędzie autem przez główne ulice Berlina, wyrzucali pełnemi garściami banknoty po 50 i 100 marek. Jak stwierdzono, wyrzucili w ten sposób „za okno” autu kilkadziesiąt tysięcy marek. Policja lokalna woli o ten czyn posadzać cudzoziemców, niż swoich rozdziałnych paskarzy.

K I N O	Od wtorku 4-go do niedzieli 9-go lipca 1922 r.	W A N D A
	„TOSCA”	
	Arcydzieło filmowe według opery Pucciniego w 6-ciu aktach w głównej roli FRANCISKA BERTINI.	
	KRAKOW — ULICA SW. GERTRUDY L. 5 — KRAKOW	

(1.) **PENSYA WIDOWIA MARSZAŁKOWEJ WILSON.** Angielskie koła parlamentarne zabiegają żywo u rządu brytyjskiego, aby przyznał wdowie po zamordowanym marszałku Wilsonie wyższą pensję, aniżeli należąca jej w kwocie 300 funtów szterl. ze względu na wielkie zasługi, jakie mąż jej oddał krajowi.

NESTOR SINFEINISTÓW W SZEREGACH POLSKICH POWSTANCÓW. W Chicago zmarł, przeżywszy osiemdziesiąt z górą lat, nestor rewolucjonistów irlandzkich pułkownik O'Sullivan Burke. W młodości służył Burke w armii angielskiej i uczestniczył w kampanii krymskiej. W 1863 r. doznawszy się o wybuchu w Polsce powstania przeciwko caratowi, udał się tam i walczył — jak się wyraża paryski „Excelsior” — u boku legendowych kosynierów, a gdy powstałe polskie upadło, poświęcił się całkowicie, będąc z rodu irlandczykiem, popieraniu sprawy irlandzkiej. Aresztowany wreszcie przez angielskie władze, skazany był na 15 lat ciężkiego więzienia, z którego wszakże wyostał się po latach pięciu, udając obłąkanego — i wyjechał do Ameryki, gdzie w dalszym ciągu pracował dla sprawy irlandzkiej.

(1.) **PREZENTY CESARZA ANNAMU.** Przebywający obecnie w Paryżu władca Annamu ofiarował francuskiemu premierowi Poincaré dwie wspaniałe wazy srebrne bogato rzeźbione, jego zaś małżonkę skrzynkę, zawierającą zbytkownie haftowane tkaniny.

(1.) **DLA CUDZOZIEMCÓW, MIESZKAJĄCYCH W AMERYCE** wypracowuje się obecnie w Waszyngtonie projekt ustawy, na mocy którego tylko ci cudzoziemcy uprawnieni będą do stałego pobytu w Stanach Zjednoczonych, którzy będą skłonni przyjmując poddaństwo amerykańskie.

(1.) **NAGRODA ZA NAJLEPSZĄ KSIĄŻKĘ O WIELKIEJ WOJNIE.** Akademia francuska ma w przyszłym roku przyznać po raz pierwszy nagrodę ufundowaną przez panią Helenę Porges w kwocie 4000 fr. Nagroda ma być przyznana autorowi najlepszej książki o wielkiej wojnie.

NAJSTARSZY AKTOR FILMOWY. Jest nim 98-letni Samuel Walter w Carthago (Illinois). Przezyl on spokojnie 84 lat w miasteczku rodzinnym, aż pewnego dnia jego wnuk, sam aktor filmowy, odkrył w dziadku zdolności artystyczne i namówił go do poświęcenia się karierze filmowej.

(1.) **GRÓNY POŻAR W SZTOKHOLMIE** pochłoniął całą dzielnicę miasta; szkoda wyrządzona przez pożar wynosi 50.000 funtów szterlingów.

JAK OSZUST UMIE WYZYSKAĆ NAWET POŻAR. Tyrolski malarz Esterle w Innsbrucku postradał cały swój dobytek podczas pożaru. Wśród straconego w ten sposób inwentarza znajdowało się i kilkanaście obrazów. Postawił obraz Esterle miały dość duży pokup w Wiedniu, on sam zaś przesiadywał zwykle w Innsbrucku, przeto jakże oszust, wyzyskując sprytnie sytuację, począł obchodzić różne firmy wiedeńskie i przedstawiając się jako dotknięty pożarem Esterle wyłudził ogromne sumy na rzekomą „odbudowę swego atelier”. Oszusta nie udało się dotąd ująć.

ZE SPORTU.

JUBILEUSZ PIĘTNASTOLECIA L. K. S. POGOŃ WE LWOWIE.

Zawarty pod względem starości klub piłki nożnej w Polsce Pogoń obchodzi jubileusz piętnastolecia.

Historia zaczątków klubu to te same dzieje co każdego innego. Powstaje w 1905 roku z połączenia się dwu drużyn gimnastyczno-sportowych IV gimnazjum, korzystając z pomocy T. Z. R., lecz już w 1907 roku wydzierżawiła tor cyklistów, gdzie uzyskuje jako pierwszy w tym względzie klub w Polsce własną siedzibę. Ówczesny prezes dr Piasecki niestrudzoną pracą i wspomaganą zapalem członków oddaje w 1913 r. w maju do użytku klubu nowe boisko obok rogatki stryjskiej.

I od tej chwili zaczyna się szybki rozwój klubu; z najwięcej zasłużonych członków należy wymienić prof. Rudolfa Wacka (obecnego redaktora „Sportu”), hr. Ludwika Koziembrodzkiego, dr Eugeniusza Piaseckiego, go, dr Jana Woytkowskiego i w im. O zasługach, jakie klub ten położył dla imienia polskiego tak w kraju wychowując młodzież na zdrowych synów ojczyzny właśnie na rubieżach Rzeczypospolitej Polskiej, jak i broniąc godnie imienia Polski za granicą nie czas i miejsce wspominać. Najlepszym tego dowodem jest sympatya i mił, jakim się Pogoń w całej Polsce cieszy.

Na uroczystość zaprosił L. K. S. Pogoń T. S. Wisłę i K. S. Polonię z Warszawy.

Jubileusz rozpoczął się 1 lipca zawodami Wisła—Pogoń.

Mimo ulewnej deszczu zebrały się na boisku Pogoni tłumy doborowej publiczności sportowej, które z żywym zainteresowaniem oglądały spotkanie Pogoni z Krakowską Wisłą.

Wynik wypadł na korzyść Pogoni w stosunku 5:1.

W drugim dniu odbyła się spotkanie Krakowskiej Wisły ze słowacką Polonią. Ostateczny wynik nierozstrzygnięty 4:4.

ZAGRANICĄ.

Bocsum. Niemcy—Austria 0:0.

Fraga. Sparta (Karlsbad) — Hertha (Opawa) 2:1 (0:0).

D. F. C.—Meteor VIII 4:4 (2:2).

Z międzynarodowej zbrodniarki — czcigodna matrona.

BUJNA KARYERA AMERYKANKI.

(1.) Romantyzmem istotnie dziejami pewnej Amerykanki zajmują się obecnie żywo dzienniki amerykańskie. Bohaterką jest kobieta, która przez długie lata była

MIĘDZYNARODOWA WŁAMYWACZKA I HOCHSZTAPLERKA;

dokonywała ona zuchwałych kradzieży w Londynie, Nowym Jorku, Paryżu i Berlinie, odsiadywała kary w 50 z górą rozmaitych więzieniach, obecnie zaś jest kierowniczką pewnego wielkiego przedsiębiorstwa przemysłowego. Uhra Zofia Burke, dziś sędziwa matrona, która pożegnała się z kratą więzienną przed 10 dopiero laty, tak sama opisuje swe przeżycia:

„Byłam

ZBRODNIARKĄ OD NIEMOWLĘCIA

Gdy miałam zaledwie lat 6 wysłano mnie już na kradzieże, kiedy zaś wracałam do domu nie przynosząc co najmniej trzech pełnych sakiewek, macocha moja przypalała mi gorącym żelazem ramię i zrzucała mnie ze schodów. Nawykły do kradzieży od dziecka, postanowiłam zrobić karierę. W czasie

„ZAWODOWYCH PODRÓŻY”

po Anglii, Rosji, Włoszech, Francji, Niemczech i t. p., wyuczyłam się wszystkich zagranicznych języków i „pracując” razem z międzynarodowymi włamywaczami zarabiałam poważne sumy”.

Jako młode dziewczę wysłała obecna przedstawicielka wielkiego przemysłu za mąż za aferzystę Lyons, później została żoną wielkiego hochsztaplera Willy Burke. Brała ona udział w rozmaitych

WŁAMANIACH SŁAWNYCH W KRYMINALISTYCE AMERYK.

I tak wniczana była w tajemnicze zniknięcie głośnego portretu hrabiny Devonshire, pen-

dza Ganisborongha, który znajduje się dziś w posiadaniu Pierponta Morgana; uczestniczyła we włamaniu do banku Malhattan w Nowym Jorku, przy którym skradziono papiery wartościowe na 500.000 funtów szterlingów. Była to największa ze znanych kradzieży bankowych, dzieło 12 włamywaczy i ich żon. Po wykryciu włamania posłano panią Burke

NA 5 LAT DO WIĘZIENIA SING-SING.

Wówczas sprytna kobieta „zrobiła się chorą”, została umieszczona na oddziale chorych, a pozyskawszy zaufanie lekarzy i dyrektora więzienia otrzymała funkcję pielęgniarki. Powołała się dla siebie i swego męża o przebranie i zdołała uciec. Następnie była przez dłuższy czas

DYREKTORKĄ „BANKU KOBIECEGO”

w którym dokonała całego szeregu oszustw i sprzeniewierzeń. Odsiadując poraz trzeci karę w więzieniu Sing-Sing powzięła postanowienie rozpoczęcia nowego życia. Nie była to rzecz łatwa dla niej, starej zbrodniarki, matki dziesięciorga dzieci, które po rozmieszczeniu były po różnych przytułkach. Zwyciężyła jednak jej silna wola i inteligencja. „Dzień pierwszy był dla mnie najcięższy”, opowiada pani Burke. Przez cały dzień starałam się o jakąś pracę, a nie mając pieniędzy przeżyłam

NOC POD MOSTEM.

Dostała potem posadę biurową i zarabiała w pierwszym tygodniu 10 dolarów. Ponieważ okazała się b. pracowitą, podwojono jej wkrótce gażę, poczem założyła sobie własny sklep który rozwijał się nader szybko i pomyślnie. Dziś prowadzi wielkie przedsiębiorstwo przemysłowe, ciesząc się szasunkiem swych kolegów, którzy z jej własnych zeznań dopiero dowiedzieli się, że czcigodna obecnie matrona była ongiś głośną zbrodniarką.

Nowoczesny Kain.

Potworne bratobójstwo we Francji.

(1.) Zbrodnia, którą wykryto świeżo na pograniczu departamentów Isere i Drome we Francji należy do najpotworniejszych, jakie zarejestrowano w ostatnich czasach. Zdarzyła się jeszcze przed trzema miesiącami, a obecnie dopiero wyszła na jaw.

W Gemisieux, małej gminie, w domku zbudowanym zupełnie

NA UBOCZU

mieszkał dwaj bracia: Leon i Klemens Jullifier. Leon miał lat 60, Klemens 30, obaj żyli w kawalerskim stanie. Nastroj między braćmi był bardzo burzliwy; kłócili się ciągle, a żaden nie mógł się zdecydować na opuszczenie domu, którego obaj uważali się panami.

Koło 15 marca Klemens Jullifier

ZNIKL NIESPODZIANIE

gdy sąsiedzi ze zdziwieniem zauważyli jego nieobecność. Leon oświadczył: „Brat mój jest w

podróży. Młody, więc pojechał się zabawić”.

W sąsiedniej miejscowości Rousaus mieszka tymczasem trzeci Jullifier, którego zaniepokoiło żywo zniknięcie i długa nieobecność najmłodszego brata; dał znać żandarmeryi, która rozpoczęła energiczne poszukiwania. Żandarmi poczuwszy nagłe ostrą woń rozkładającego się ciała

ZNALEŻLI TRUPA W BECZCE Z SOLĄ

był to trup Klemensa Juliiera, poćwiartowany na kawałki; szczątki, będące dziś w zupełnym rozkładzie ukrył morderca w beczce, której wieko zabił starannie gwoździami. W czasie gdy żandarmerya dokonała tego groznego odkrycia, bratobójca zbiegł, po kilku jednak dniach wpadł w ręce władzy mimo stawiania

ROZPAZIŁIWEGO OPORU.

Nowoczesny wyrafinowany Kain przyznał się do zbrodni.

List z Tarnopolskiego. Niezwykły wypadek w czasie powodzi

W ostatnich dniach spadły w tarnopolszczyźnie większe deszcze powodując wszędzie wylewy rzek i potoków.

I tak w nocy z dnia 1 na 2 b. m. spadła podobna ulewa we wsi Ostalcach. Wezbrana woda popłynęła pod chatę inwalidy Franciszka Lipczyńskiego, wydrążyła otwór w ścianie wysokości pół metra poczem z hukiem i szumem wdarła się do środka mieszkania. Obudzony ze snu Lipczyński wraz z żoną i dwojgiem dzieci apossirzegli, że woda w mieszkaniu z każdą chwilą gwałtownie przybywa. Chciał więc wybiedz na podwórzo aby przeszkodzić dalszemu napływowi wody do mieszkania, przekonał się jednak, że drzwi zawalone były namulem i kamieniami, które woda wciąż nanosiła, tak że o wydobyciu się na zewnątrz mowy być nie mogło. W końcu wydobł się Lipczyński przez okno z wyrobiszły w przeciwniejszej ścianie otwór dla odpływu wody zaled w taki sposób uratował chatę. Po półrocznym przeływie wody przez wyryte chaty, powołał osłabił napór wody tak, że po wydobyciu przeszła 50 wadzą wody z wnętrza chaty, zostało tylko jako zaboczyć mieszkanie, i tak w nocy wdarła się również woda w podobny sposób do chaty gospodarza Mikołaja Chaładzioca, na szczęście nie wyrządziła większych strat.

